

**A farizeusság
ötven
ismertető jege**

Zac Poonen

Az eredeti angol kiadás címe: Fifty Marks of Pharisees

Copyright – Zac Poonen (2010)

Ez a könyv a visszaélések miatt jogilag védett.

Utánnymás vagy fordítás csak a szerző írásos engedélyével lehetséges.

Engedélyezett azonban ennek a könyv minden részének letöltése és kinyomtatása az INGYENES terjesztés érdekében, biztosítva azonban, hogy azokon SEMMIFÉLE VÁLTOZTATÁST NEM HAJTOTTAK VÉGRE és feltüntetik rajta a SZERZŐ NEVÉT ÉS CÍMÉT és biztosítva, hogy minden kinyomtatott lapon szerepel ez a copyright megjegyzés.

Fordította: Abonyi Sándor

Lektorálta: Nagy Ferenc és Abonyi Sándorné

További részletekért a kiadóval vegye fel a kapcsolatot:

cfc@cfcindia.com

40 DaCosta Square,

Bangalore – 560084

India

Bevezetés

Az evangéliumokban háromféle kovásról olvashatunk, amire Jézus figyelmeztette az embereket:

1. A Heródes kovásza (Márk 8:15)
2. A szadduceusok kovásza (Máté 16:6)
3. A farizeusok kovásza (Máté 16:6)

Ezek a keresztyének három típusára mutatnak rá.

Heródes király kovászára a világiasság volt a jellemző. A Márk 6.20-ban arról olvashatunk, hogy Heródes szívesen hallgatta Keresztelő Jánost, de két verssel később már arról olvashatunk, hogy élvezettel nézte Salome táncát is (aki valószínűleg hiányos öltözetben, szexuálisan kihívóan táncolt). Vannak keresztyének ma is, akik vasárnap délelőtt szívesen hallgatnak egy erőteljes igehirdetést és azt követően szívesen megnéznék egy erkölcstelen filmet valamelyik este. Heródes szerette hallgatni Keresztelő Jánost, mert szenvedélyes igehirdető volt az unalmas farizeusokkal szemben. Egy szenvedélyes próféta élvezettel való meghallgatása azonban nem azt jelenti, hogy valaki szellemi beállítottságú. A világias keresztyének rendszerint *nem* képmutatók, mint a farizeusok. Ők élvezik és szeretik a világias szórakozásokat és ezt nem titkolják.

A *szadduceusok* kovásza a hamis tanítás volt. A hit jellegét tekintve liberálisak voltak. Nem hittek az angyalokban, a csodákban, a feltámadásban és a szellemi világban. Ők a mai "cessationistákra"-ra hasonlítanak, vagyis *anti-karizmatikusok*. Nem hiszik, hogy Isten bármilyen csodát tesz ma és nem hiszik, hogy a Szent Szellem természetfeletti ajándékai elérhetők a keresztyének számára ma.

A *farizeusok* kovásza elsődlegesen a képmutatás volt. Tanításukat tekintve fundamentalisták voltak és az életük kívülről tisztességesnek látszott. Jézus maga is igazolta ezt (Máté 23:3, 25). Befizették a tizedet, rendszeresen imádkoztak és böjtöltek és betartották a törvény külsődleges parancsolatait és még a hittérítő munkában is szorgoskodtak. Vannak keresztyének ma, akik ugyanezeket a dolgokat cselekszik, ezért a *farizeusokhoz* hasonlítanak.

Néhány keresztyén esetében ez a három kovász keveredhet is.

A fenti leírásból azt képzelheti valaki, hogy Jézusnak a legnagyobb küzdelme Heródes vagy a szadduceusok követőivel volt, de ez nem így volt. A legnagyobb küzdelme a fundamentalista farizeusokkal volt, akik a szentséget hirdették! Minden ember közül a farizeusok voltak a legbuzgóbbak és ők döntöttek Jézus keresztre feszítéséről.

A mai keresztyénség köreiből a szadduceusok és a Heródes pártiak nem olyan veszélyesek, mint a farizeusok. Egy Heródes párti a pokolra mehet, de nem tud félrevezetni másokat, mivel nyilvánvalóan világi személy. A liberális szadduceusról sem gondolhatja senki, hogy szellemi, amikor nem hisz a csodákban és a halálból való feltámadásban, ezért valószínűleg senkit sem tud félrevezetni.

A legveszélyesebb személyek a mai keresztyénségben (mint Jézus idejében is) azok a farizeusok, akiknek minden tanításuk helyes és a „szentséget” hirdetik. A „szentségük” azonban egy törvényeken és szabályokon alapuló „szentség”, de az „igazságosságukból” hiányzik a „Szent Szellem öröme és békessége” (Róma 14:17). Az ilyen ember azért veszélyes, mert egy hamis szentségre vezetheti a keresztyéneket.

Fontos tehát, hogy megértsük a farizeusság jellemzőit. Nem sok feljegyzés van a Heródes és a szadduceusok jellemzőiről azon kívül, amit már említettem. Amikor azonban a farizeusokhoz jutunk, nagyon sok leírás van róluk az evangéliumokban. Isten ezért azt akarja, hogy részletesen tanulmányozzuk a farizeusság ismertető jegyeit.

Minden hívő, aki fundamentalista tanokat képvisel, és szentségre törekszik abban a veszélyben van, hogy farizeussá válhat, a nélkül, hogy felismerné azt. Mivel közülünk legtöbben ebbe a kategóriába tartozunk, ezért hadd közelítsünk ehhez a tanulmányhoz mély alázattal.

Legalább ötven ismertető jegye van a farizeusságnak, amiket felfedeztem az evangéliumokban. Ha azok közül egy ismertető jegy jellemző ránk, akkor már farizeusok vagyunk, ha a többi 49 nem is jellemző ránk. Ez nem egy teljes lista. Ha a saját életedre tekintesz, felfedezhetsz néhány más jellemzőt is, amiket nem említ a Biblia.

A farizeusság szelleme szöges ellentétben áll Krisztus szellemével. Ezért nagyon komoly dologról van szó. Ahogyan nem szeretnénk, hogy a pokol szelleméből lenne bennünk egy csepp is, ugyanúgy nem szeretnénk, ha a farizeusság szelleméből is lenne bennünk egy csepp.

Isten áldásának elsődleges jele, hogy a Szent Szellem világosságot ad nekünk ebben a kérdésben. Ha előrehaladásunkban nem nyerünk folyamatosan világosságot az életünkben lévő nem keresztyén területekről, akkor valójában nem vagyunk Isten áldásában. Az egészség és a jólét *nem* Isten áldásának a jele, mert sokkal több hitetlen rendelkezik mindkettővel, mint a legtöbb hívő.

Amikor Isten megmutatja nekünk a nem krisztusi területeket az életünkben, az azért van, hogy megtisztítson azoktól (2 Kor.7:1), és így részesülhetünk Isteni természetéből. Így a személyes életünk, családjunk élete és a gyülekezet élete egyre tisztábbá válik. Csak ha felszabadultunk a törvényesség alól, akkor leszünk képesek repülni, mint a sasok az égen. Földhöz ragadtak fogunk maradni, ha nem látjuk meg a „*farizeust magunkban*”.

Isten azért adta számunkra az ígét, hogy az bevilágítson a *bensőnkbe* – és ha meglátjuk a farizeusságot magunkban és megtisztítjuk magunkat attól, csak azt követően lehetünk hasznosak Isten számára az Ő munkájában.

1. Jellemző

A farizeusok az istenfélő emberi kapcsolataikkal dicsekednek

“És ne gondoljátok, hogy így szólhattok magatokban: Ábrahám a mi atyánk!” (Máté 3:9).

Egy farizeus tudja magáról, hogy nem istenfélő és ezért keresi a kapcsolatot “*X testvérrel*”, akinek istenfélő emberként jó hírneve van, hogy az ő kapcsolata révén igazolja az istenfélelmét. Sok testies keresztyén van ma, akik azzal dicsekednek, hogy egy bizonyos gyülekezetnek a tagjai, amit egy olyan ember vezet, akinek istenfélelme megbecsülésnek örvend. A testies keresztyének az istenfélő testvérük hírnevéből élnek, annak ellenére, hogy a saját szentségük a nullával egyenlő. A farizeusok az istenfélő emberek között elvegyülnek, és azt gondolják, hogy ők is szentek.

Tagja lehetsz egy nagyon jó gyülekezetnek és annak ellenére mégis a pokolra juthatsz, ha nem térsz meg az életedben lévő bűnből, vagy ha neheztelsz másokra. Ha azt képezed, hogy Isten meg fog bocsátani neked és figyelmen kívül hagy minden rosszindulatú pletykát és gonosz beszédet csak azért, mert egy jó gyülekezetnek a tagja vagy, akkor nagyon tévedsz. Nagy meglepetésben lesz részed az ítélet napján! Üdvösséget nyerhettél valamikor, de mára valószínűleg elvesztetted. Ezért ne dicsekedj az istenfélő emberi kapcsolataiddal.

2. Jellemző

A farizeusok a látható igazsággal dicsekednek

„Mert mondom néktek, hogy ha a ti igazságotok nem több az írástudók és farizeusok igazságánál, semmiképpen sem mehettek be a mennyeknek országába.” (Máté 5:20)

Mit akart Jézus ezzel mondani? Többet böjtölünk, imádkozunk és tizedet fizetünk, mint a farizeusok tették?

Jézus egyáltalán nem *menyiségi* kérdéstről beszélt – hanem *minőségiről*. Azt mondta, hogy a mi igazságosságunk minősége sokkal nagyobb kell, hogy legyen, mint a farizeusoké, ha be akarunk menni Isten királyságába. És a fejezet későbbi verseiben megmagyarázza, hogy a farizeusok igazsága csupán *külsődleges* (látszat szerinti) volt. Ők Isten törvényének való *külsődleges* (látható) engedelmisségében tetszelegtek. Jézus azonban azt mondta, hogy Isten a belső igazságot vizsgálja. Nemcsak kerülni kell egy

látható gyilkosságot, hanem kerülni kell a belső haragot is; nem csak kerülni kell a látható házasságtörést, hanem kerülni kell a más felesége utáni vágyakozást is.

Jézus azt mondta, hogy a harag és a bűnös szexuális vágy olyan komoly, hogy egy személy a pokolra mehet az ilyen bűnök miatt (Máté 5:22,29-30). A legtöbb keresztyén nem veszi komolyan ezeket a belső bűnöket, mert farizeus. Ők az emberek előtti *külső* bizonyágtételük által szereznek dicsőséget maguknak. Lehetnek más területek is, ahol az igazságosság csak *külsődleges*. *“Az ember azt nézi, ami szeme előtt van, de az Úr azt nézi, mi a szívben van.”* (1 Sámuel 16:7). Amit egyes hívők gondolnak a szellemi állapotukról, annak nincs értéke Isten előtt. Ő a gondolatainkat, az indíttatásainkat és a viselkedésünket nézi. Ne akarj magadnak dicsőséget szerezni az emberek előtt, ha a szíved tisztátalan.

3. Jellemző

A farizeusok elkerülik a bűnös embereket

A farizeusok ezt mondják Jézus tanítványainak: „Miért eszik a ti Mesteretek a vámszedőkkel és bűnösökkel?” (Máté 9:11).

A farizeusok csak a saját - „szent” farizeus - társaságukkal vállalnak közösséget. Még Jézust is megkritizálták, amiért a bűnösökkel együtt evett. A szentségeitek akadályoz abban, hogy a megtéretlen rokonaitokkal együtt legyetek? Az igaz, hogy *közösséget* csak Isten gyermekeivel élhetünk meg, de *barátságosak* lehetünk mindenkihez. Jézust a farizeusok úgy ismerték, mint a „*bűnösök barátját*”. Ha Jézushoz akarsz hasonlítani, akkor barátságos kapcsolatban kell lenned a bűnös emberekkel.

Egy farizeus nem vesz részt a megtéretlen rokona esküvőjén, mert úgy véli be fog szennyeződni. Jézus azonban boldogan részt vett egy megtéretlen rokona esküvőjén. Bement a bűnösök házába, ahol valószínűleg táncoltak és ittak is. Jézus megosztotta az evangéliumot azokkal a bűnösökkel. A velük való kapcsolat nem szennyezte be Őt, mert az Ő igazsága *belső* volt. Igaz, hogy idejének legnagyobb részét a tanítványaival töltötte, de sok időt töltött azzal is, hogy a bűnös emberekkel beszélgesse. Hogyan lehetne megnyerni bűnösöket az Úrnak, ha nem viszonyulunk barátságosan a megtéretlen emberekhez?

Jó, ha megkérded magadtól a következőt: Hány ember van a gyülekezetben, akiket te hoztál az Úrhoz? Annak ellenére, hogy 20 év óta vagy a gyülekezetben, nem hoztál egyetlen személyt sem Krisztushoz? Nem gondolod, hogy ez mutat valamit az életedről? Sok vén sok éven át szintén nem hozott egyetlen személyt sem Krisztushoz. Az oka lehet a farizeusságuk. Ha becsületesen elismered a farizeusságodat ezen a területen, Isten használni fog téged, hogy másokat Krisztushoz vezess.

4. Jellemző

A farizeusok önsanyargatók

“Miért van az, hogy mi és a farizeusok sokat böjtölünk, a te tanítványaid pedig nem böjtölnek?” (Máté 9:14).

A farizeusok arra kényszerítették az embereket, hogy böjtöljenek és imádkozzanak. Hangsúlyozták a test megsanyargatásának olyan módját, mint a böjtölés, ami szerintük *a szellemivé válás módja* és dicsekedtek is azzal. Jézus többet böjtölt, mint a farizeusok, de nem azért böjtölt, hogy szent legyen, hanem azért, *mert szent volt*. Jézus nem dicsekedett a böjtölésével sem, mint a farizeusok. Sosem kényszerítette az embereket böjtölésre – akkor sem, amikor a földön járt és ma sem. A böjtölésnek csak akkor van értéke Isten előtt, ha az teljesen önkéntes, különben az egy holt tevékenység.

Minden vallásos ember gyakorolja az aszkétizmus valamilyen formáját, mint például a böjtölés. Néhányan még a feleségükkel is beszüntetik a szexuális kapcsolatukat, hogy szentek legyenek. Egy keresztyén számára azonban nem ez a szentséghez vezető út. Egy *tökéletes* ember ismertető jegye nem az, hogy olyan dolgokkal bünteti magát, mint az étel és a szex megvonása, hanem az, hogy tudja-e ellenőrzése alatt tartani a nyelvét? (Jakab 3: 2). Azonkívül ellenőrzésünk alatt kell tartani a gondolatainkat és a szemünket is.

Jézus élvezhette a jó ételt. Az emberek *“nagy étkűnek”* hívták (Lukács 7:34). A legelső csodáját egy esküvőn tette, ahol a vízből bort csinált! Úgy tűnt, hogy ez az egyik legfőlösebb csoda volt, amit Jézus valaha is tett. A vendégek már részegek voltak a sok bortól és Jézus további 600 liter bort készített, talán 200 vendég számára, ami azt jelenti, hogy 3 liter bort készített személyenként! Miért volt szükség arra, hogy Jézus olyan sok bort készítsen számukra? Azt gondolhatnánk, hogy Jézus első csodája inkább *„szellemi”* kellene, hogy legyen, mint feltámasztani egy halottat! Annak egyik oka, amiért ezt a csodát tette az volt, hogy lerombolja a vallásos külsőséget, ami azt tanította: *„Ne érintsd ezt. Ne is kóstold azt”* stb..

Találkoztam keresztyénekkal, akik a beszélgetésük során finoman utaltak a böjtölési idejükre, különösen bizonyos felekezetekben. Ilyeneket mondtak: *“Csak meg akartam veled osztani egy különösen értékes kijelentést, amit az Úr adott nekem, amikor nemrég egy 21 napos böjtöt tartottam”*. A lényeg, hogy hangsúlyozzák azt a tényt, hogy 21 napot böjtöltek. Minden más szó másodlagos. Jézus azonban azt mondta nekünk, hogy soha se engedjük bárkinek, hogy megtudja, mikor böjtöltünk. A farizeusok azonban dicsekednek az aszkétizmusukkal.

Bizonyára fontos helye van az étkezésnek, az alvásnak és a szexuális dolgok kordában tartásának a keresztyén életben, de ez nem olyan téma, amiről beszélni kellene másoknak vagy dicsekedni vele.

5. Jellemző

A farizeusok nagyon kritikusak mások kis dolgaival kapcsolatban

“Látva pedig ezt a farizeusok, mondanak neki: Ímé a te tanítványaid azt cselekszik, amit nem szabad szombat napon cselekedni.” (Máté12:2).

A farizeusok tudták, hogy a törvény megengedte az izraelitáknak, hogy leszakítva megegyenek gabonaszemeke, amikor átmentek valakinek a földjén. A kifogásuk azonban itt az volt, hogy a tanítványok miért „dolgoztak” szombaton? A farizeusok nagyon kritikusak voltak az emberek kis dolgaival kapcsolatban. A Máté 15.2-ben azt kérdezték Jézustól, hogy a tanítványai miért nem mosnak kezet szertartásosan, ahogyan a vének hagyományai tanították azt. A farizeusok mindig más hívőket figyelnek, hogy valami kis hibát találjanak bennük.

Ha vén vagy és felfedezed a farizeusság jegyeit magadon, akkor valószínű, hogy a gyülekezeted is tele lesz farizeussal, mert a gyülekezetben lévő emberek többségének jellemét és viselkedését rendszerint a véneinek a szokása alakítja. Ezt látjuk a Jelenések könyve 2. és 3. fejezetében. Ha azonban a vén mentes a farizeusságtól, akkor meg van az esély rá, hogy a legtöbb ember a gyülekezetben szintén mentes lesz a farizeusságtól.

A következőt szeretném mondani minden gyülekezetbe járó hívőnek: ne kövessétek a gyülekezeti véneiteket, ha törvénykezők, tehát farizeusok. A véneknek *csak a gyülekezeti dolgokban* engedelmeskedjétek, de a személyes dolgaitokban ne. Ez azt jelenti, hogy ha kihirdeti, hogy a vasárnapi összejövetel 10 órakor kezdődik, akkor engedelmeskedj neki és menj oda 10 órára. Amikor az összejövetelen bejelenti a 45. zsoltárt, engedelmeskedj neki és csatlakozz másokhoz a 45. Zsoltár éneklésében. Amikor megkéri a gyülekezetet, hogy álljon fel, te is állj fel, és amikor azt mondja mindenkinek, hogy üljenek le, akkor te is ülj le. Ez minden, amit a “véneknek való engedelmesség” jelent. Nem kell azonban követned az élete példáját, ha nem követésre méltó példakép. Különben magadnak is ártasz vele, ha követed. Kövesd Jézus példáját, de soha se kövess egy törvénykező, farizeus vént – akárki is ő – még ha a legidősebb vén is a gyülekezetben. *Csak* akkor engedelmeskedj egy vénnek az életed más területein, ha teljesen megbizonyosodtál róla, hogy Isten embere.

6. Jellemző

A farizeusok szabályok szerint élnek

“És ímé, volt ott egy elszáradt kezű ember. És megkérdik őt, mondván: Ha szabad-e szombat napon gyógyítani? hogy vádolhassák őt.” (Máté 12:10)

A farizeusok szabályok szerint élnek és nem Jézus életének a példája alapján. Olyan lehetetlen szabályokat tanítanak, hogy egy beteg ember ne keresse a gyógyulását

szombat napon. Sok gyülekezet vezető ma is lehetetlen szabályokat alkot, amik megnehezítik a nyáj életét. A farizeusok csak azért kérdezték ezt Jézustól, hogy „*vádolhassák őt*”. Ugyanez igaz sok gyülekezet vezetőre ma, akik szintén gyorsan megvádolnak bárkit, aki megszegi az általuk alkotott valamelyik kis szabályt. Isten az egyetlen Törvényhozó (vagy szabály alkotó) az univerzumban. Ha szabályokat alkotsz mások számára a gyülekezetben, amit a mindenható Isten maga sem tett, akkor úgy cselekszel, mintha te lennél Isten – és ez az „*antikrisztus szelleme*” (Lásd 2 Thessz. 2.4) Ebben az esetben te is farizeus leszel, és végül szövetséget kötsz a Sátánnal, a „*testvérek vádlójával*” (Jelenések 12.10).

Példaként vegyük az asszonyok fejének befedését. A Biblia azt mondja, hogy az asszonyok fedjék be a fejüket, amikor imádkoznak vagy prófétálnak. (1 Kor.11:5). Néhány gyülekezet vezető azonban azt tanítja, hogy az asszonyoknak *mindig* be kell fedni a fejüket (napi 24 órában), mert az ige szerint „*szüntelenül imádkozni*” kell. A következetlenségük azonban nyilvánvaló, mert nem ragaszkodnak a „*szüntelenül imádkozzatok*” alapelvhez, hogy a férfiak feje pedig mindig *fedetlen* legyen, soha sem viselve sapkát vagy kalapot. A következetlenségük abban is megmutatkozik, hogy megengedik a nőtestvéreknek, hogy csupán a fejük 15%-át fedjék le fátyollal (csupán a hajuk hátsó részét, mert kellemetlen befedniük az egész fejüket meleg napokon!). A farizeusok teljesen következetlenek, de a naiv következetlenségük ellenére igen boldogok. Kevés hölgyet láttam, akik *teljesen* befedik a fejüket, azok azonban római katolikus apácák voltak, mint Teréz anya. Majdnem mindig azt tapasztaltam, hogy akik ezt törvényként *hangsúlyozzák* (és megítélnék másokat, akik nem engedelmessé válnak annak), mindig következetlenek: képmutatók és farizeusok. Istennek a szándéka az volt, hogy az asszonyok fejének a befedése egy jel legyen és ne szabály. Ezért én személyesen nem pazarolom az időt arra, hogy minden nőtestvér elfedte-e a fejét 100%-ban vagy a hajának egy része kilátszik-e a fátyol alól!

A farizeus vének viszont elnézőek a saját családtagjaikkal szemben, sok ilyen dologban, mint ez is, de másokhoz szigorúak. Ezért mondta Jézus a farizeusoknak: „*Ha a szamaratok beleesik egy gödörbe szombat napon, akkor mit fogtok tenni?*” Ők gondoskodtak a szamaraikról, de a beteg emberről nem. A gyülekezet vezetőknek nagyon körültekintőknek kell lenniük, hogy ne legyenek elnézőek a családtagjaikkal szemben azokat a szabályokat illetően, amiket mások számára alkottak.

7. Jellemző

A farizeusokat a féltékenység és a gyűlölet vezérli

“A farizeusok pedig kimentek és tanácsot tartottak ellene, hogyan vehetnék el őt.” (Máté 12:14).

A féltékenységed nem juthat el arra a pontra, hogy megölj valakit. Emlékezned kell arra, hogy a féltékenység és a gyűlölet az első lépés a gyilkossághoz. Káin esetében is így haladtak előre a dolgok, a végkifejletig: féltékenységgyűlöletgyilkosság.

A farizeusok féltékenyek voltak Jézusra, mert sok dolgot meg tudott tenni, amit ők nem és ezért népszerűbb volt az emberek előtt, mint ők. Még Pilátus is, aki nagyon keveset tudott Jézusról, rájött, hogy a farizeusok csak azért akarták keresztre feszíteni Jézust, mert féltékenyek voltak rá. (Máté 27:18). Amikor féltékeny vagy valakire az nyilvánvaló módon felfedezhető a beszédedben és a viselkedésedben.

Féltékeny lehetsz valakire, aki jobban prédikál, mint te, vagy valaki jómódú, vagy olyan szellemi ajándékai vannak, amik neked nincsenek. Ezekben az esetekben könnyű találni valami kis hibát, hogy megkritizáld őt. És sokáig figyelni fogod őt, hogy valamiben elbukjon. A farizeus vallásossága Káin vallása.

Az emberiség történelme két irányzattal kezdődött – az egyik *szellemi* (Ábel) és a másik *vallásos* (Káin). Káin alapvető bűne az Ábel iránti féltékenysége volt. Ez a két irányzat végül Jeruzsálemben ér véget: az igaz gyülekezet és a hamis gyülekezet (Babilon). Ha a vallásosságot, azaz a féltékenységgel telt káini irányzatot követjük, akkor végül Babilonként fogjuk végezni – még akkor is, ha minden tanításunk evangéliumi.

8. Jellemző

A farizeusok gyanakvók, és a legrosszabbat feltételezik az emberekről

„A farizeusok pedig ezt hallván, mondának: Ez nem űzi ki az ördögöket, hanemha Belzebubbal, az ördögök fejedelmével.” (Máté 12:24).

Amikor Jézus kiűzött egy démont, a sokaság azt mondta: *„Vajon nem ez-e Dávidnak ama Fia?” (a megígért Messiás - Máté 12:23)*. A farizeusokat megzavarta az, hogy Jézus valami olyat tett, amit ők nem tudtak. Ezért rosszra gondoltak.

Még ha valaki jót cselekszik is, ami mások számára áldás, a farizeusok gonoszat gondolnak arról, amiért azt tette. Ha azonban a saját gyermekeik cselekednek valamit, akkor dicsekednek vele és legjobbakat gondolják róluk – mert a farizeusok elfogultak a családtagjaikkal szemben, de nagyon kritikusak mások felé. A farizeusok nagyon gyanakvóak másokkal szemben és nem hiszik el, hogy bárki megtehet valamit önzetlenül, mert ők önzőek. Ha farizeus vagy, fel fogod fedezni magadban a rossz szándékot a mások által tett jó dolog miatt és kritizáld azokat, akiket mások értékelnek.

9. Jellemző

A farizeusok nagyon meggondolatlanul beszélnek

“A farizeusok pedig ezt hallván, mondának: Ez nem űzi ki az ördögöket, hanemha Belzebubbal, az ördögök fejedelmével.” (Máté 12:24)

A farizeusok durva, sértő módon, könnyelműen és elítélő módon beszélnek másokról. Képzeld el, hogy Isten fiát „*a démonok fejedelmének*” hívták!

Hogyan válaszolt Jézus erre a gonosz kijelentésre? A következőt mondta:

„Még aki az ember Fia ellen szól, annak is megbocsáttatik; de aki a Szent Lélek ellen szól, annak sem ezen, sem a más világon meg nem bocsáttatik.” (Máté 12:32).

Jézus, mint ember megbocsátott azoknak a farizeusoknak, de Isten a mennyben nem bocsát meg nekik.

Amikor valaki ellen vétkezünk, akkor annak két vetülete van – (1) egy vízszintes – egy másik személlyel szemben; és (2) egy függőleges – Istennel szemben. A megbántott személynek és Istennek is meg kell bocsátania neked ahhoz, hogy a bűnöd el legyen törölve. Mielőtt azonban Isten megbocsát valakinek, előtte a bűnt elkövetett személynek meg kell bánnia a bűnét. Ezért ha egy ember meg is bocsátja neked a bűnt (vízszintes vetület), még mindig szembe kell nézned Isten ítéletével (függőleges vetület) mindaddig, míg nem bántad meg és nem kértél bocsánatot Istentől. Ha valaki a farizeusok közül később odament volna Jézushoz és azt mondta volna: “Uram, sajnálom, hogy Belzebubnak hívtalak. Kérlek, hogy bocsáss meg nekem”, és azt követően kéri Istent, hogy bocsásson meg neki, ebben az esetben el lenne a bűne törölve, másként nem. Jézus figyelmeztetett bennünket, hogy az utolsó napon *a kimondott szavainkat számon kéri rajtunk.* (Máté 12:37).

Van valamilyen betegséged, ami minden ima és gyógyszeres kezelés ellenére nem gyógyult meg? Lehetséges, hogy engedetlen voltál Isten parancsolatának a Zsoltár 105.15-ben:

“ Meg ne illessétek az én felkentjeimet, és az én prófétáimnak ne ártsatok!”

Mondtál valami meggondolatlan dolgot egy istenfélő testvéredről? Talán azért vagy beteg és azért nem gyógyulsz meg. Esetleg meggondolatlanul megítéltél embereket, akik tízezerszer szentebbek, mint te, és aki tízezerszer többet tett Istenért, mint te. A bűn megbánása és egy bocsánatkérés attól a személytől önmagában meghozza a gyógyulást.

10. Jellemző

A farizeusok elhanyagolják családi kötelezettségüket a vallásos tevékenységük miatt

Miért hágják át a te tanítványaid a vének rendeléseit? Mert Isten parancsolta ezt, mondván: Tiszteld atyádat és anyádat, Ti pedig ezt mondjátok: Aki atyjának vagy anyjának ezt mondja: Templomi ajándék az, amivel megsegíthetlek, az olyan akár ne is tisztelje az ő atyját vagy anyját.” (Máté 15:2-9).

A farizeusok érvénytelenítették Isten parancsolatát, hogy tiszteljék a szüleiket azt mondva, hogy egy személynek nem kell a szükségben lévő szüleit támogatni, ha pénzt adnak a templom perselyébe. A szegény apa hadd legyen beteg és hadd haljon meg, mert a „szent” fia a pénzét odaadta a misszionáriusok munkájára!

Manapság valami ilyesmi lenne ehhez hasonló: A farizeus azt mondja a feleségének: “El kell mennem gyülekezeti összejövetelre ma este, ezért nem tudok segíteni neked az otthoni munkában.” Vagy leülhet reggel a Bibliájával, hogy áttanulmányozza a szent sátort (2 Mózés 25), kérve Istent, hogy szóljon hozzá, miközben a felesége reggelit készítve küszködik, hogy elindítsa a gyerekeket iskolába, közben még törődve a síró csecsemővel is. Az Úr próbál szólni ehhez a farizeushoz: „Csukd be a Bibliádat, felejtsd el a „szent sátor tanulmányozását”, menj és segíts a feleségednek a konyhában”! Ő azonban nem hallja az Úr hangját, mert a farizeus füle süketté vált Isten hangjára.

A szellemi tevékenységünk fontos része, hogy felelősséget hordozzunk mindenfajta, otthon elvégzendő szükséges munkáért.

„Ha pedig valaki az övéiről és főképpen az ő háza népéről gondot nem visel: a hitet megtagadta, és rosszabb a hitetlennél.” (1 Tim. 5:8).

11. Jellemző

A farizeusok könnyen megsértődnek

“Akkor hozzájárulván az ő tanítványai, mondának neki: Tudod-e, hogy a farizeusok e beszédet hallván, megbotránkoztak?” Jézus azt mondta: „Hagyjátok őket;” (Máté 15:12,14).

Amikor Jézus kifogásolta, hogy a farizeusok szüleik iránti tiszteletlenségre tanítják az embereket (mint korábban láttuk), akkor megsértődtek. A farizeusok könnyen megsértődnek bármilyen rendreutasító vagy helyreigazító szó miatt, amit az Úr adhat egy idősebb testvéren keresztül. Az egyik óvodai lecke a keresztyén életben, hogy győztesek legyünk a „megsértődés” felett. Nincs semmi reményünk, hogy valaha is megszabaduljunk a farizeusságtól, ha nem keressük a lehetőséget, hogy teljesen szabadok legyünk a megsértődéstől, amikor helyreigazítanak.

Ismerek - korábban gyülekezetünkben lévő - embereket, akik annyira megsértődtek néhány helyreigazítás miatt, hogy végképp elhagyták a gyülekezetet. Ma a vadonban vándorolnak, és minden lehetőség megvan rá, hogy örökre elveszenek. Biztosíthatlak benneteket, hogy - a farizeusokhoz hasonlóan - a saját pokolba vezető utatokat járhatjátok, ha néhány helyreigazítás miatt megsértődtetek.

Jézus azt mondta a tanítványainak: “*hagyjátok őket*”. Nem kell utána mennünk megsértődött farizeusoknak, hogy megpróbáljuk visszahozni őket a gyülekezetbe.

Engedelmeskednünk kell az Úrnak, és magukra kell hagyni őket. Ha megtérnek, akkor visszajöhetnek az Úrhoz és a gyülekezetbe; de másképp nem.

12. Jellemző

A farizeusok szellemileg vakok

Jézus azt mondta róluk, hogy “a vakoknak vak vezetői” (Máté 15:14).

A farizeusok nagy ismerői a Bibliának, de szellemileg vakok és nincs kijelentésük a szellemi valóságról. Ezért amikor ezek a vak emberek más vak embereket vezetnek, Jézus erre a következőt mondta: „*ha pedig vak vezet a vakot, mind a ketten a verembe (pokolba) esnek.*” (Máté 15:14).

Soha se kövess szellemileg vak embert. Bizonyosodjál meg róla, hogy a vezetőd egy szellemi látással rendelkező ember, aki szereti Isten népét. A szeretethiány szellemi vaksághoz vezet és ez olyan módon jelenik meg az igehirdetők igehirdetésében, hogy *elítélnék* embereket. Egy ember, aki szereti Jézust, olyan világosan látja az Urat, hogy az igehirdetésében felemel téged Jézushoz és bemutatja neked. Egy ilyen vezetőt követhetsz, akihez hosszabb idő elteltével hasonlítani fogsz.

13. Jellemző

A farizeusok képmutatók

“Mindenekelőtt oltalmaztatók meg magatokat a farizeusok kovászatól, mely a képmutatás;” (Lukács 12:1).

Az eredeti görög szó, amit a képmutatóra az ige használ a “*hypocrite*”, ami „színészt” jelent. Ha elmentél volna Görögországba az első században és megkérdeztél volna az embereket, hogy hol vannak a képmutatók, ők azonnal azt válaszolták volna: a „színházban”. A képmutatók felmentek a színpadra és gyakorolták a tevékenységüket pár órán keresztül és azt követően hazamentek, hogy éljék tovább a mindennapi életüket.

A hollywoodi moziban egy képzett színész eljátssza Keresztelő János szerepét és nagyon szent módon viselkedik néhány óráig. A valóságban azonban lehet részeges és házasságtörő.

Ma a legtöbb képmutató a gyülekezetekben található, ahol vasárnap délelőtt - néhány órán keresztül - ők is szerepet játszanak. Hatalmas dolgot cselekednek: minden vasárnap, néhány óráig dicsérik az Urat. A hét során azonban - otthon a lakásban hamar fel fogod fedezni, hogy csak szerepet játszanak minden vasárnap délelőtt. Otthon a mindennapi életükben *nem* dicsérik Istent, hanem panaszkodnak, zsörtölődnek, pletykálnak és egymással veszekednek.

Hasonlítasz hozzájuk, mert szerepet játszol a gyülekezeti összejövetelen, de teljesen más személy vagy a munkahelyeden és otthon?

14. Jellemző

A farizeusok azt keresik, hogy belekössenek mások beszédébe

“És hozzá mennek a farizeusok, kísértvén őt és mondva: Szabad-e az embernek az ő feleségét akármilyen okért elbocsátani?” (Máté 19:3).

A farizeusok azt keresik, hogy belekössenek mások beszédébe, hogy megvádolják őket mások előtt.

Kérdéseket tesznek fel neked, hogy megkísértsenek és csapdát állítsanak. A Máté 22.15-ben azt olvashatjuk, hogy „*a farizeusok elmenvén, tanácsot tartanak, hogy szóval ejtsék őt törbe.*” (Lásd Lukács 11.54 szintén).

Nekem is volt hasonló megtapasztalásom. Egyszer meglátogattak hívők néhány gyülekezetből, akik elítéltek engem a tanításaim miatt és eretnekséggel akartak vádolni. Ezért kérdéseket tettek fel nekem, hogy megfogjanak a beszédemben. Nem volt fontos számukra, hogy bűn nélkül éljék az életüket, hanem csak az, hogy hibát találjanak másokban. A farizeusok pont ilyenek voltak. Kiragadták Jézus tanítását a szövegkörnyezetéből és eretnekséggel vádolták Őt. A jelenkori farizeusok hasonló módon torzították el szavaimat.

Ha szeretünk valakit, mindig a legépítőbb módon állunk bármihez, amit mond. Azt fogjuk mondani: “Talán félreértettem, amit mondott. Talán viccelődött, stb. Egy farizeus azonban soha sem tett ilyen engedményt senkinek. Jézusról az van megírva, hogy “*nem szemeinek látása szerint ítél, és nem füleinek hallása szerint bíraskodik.*” (Ézsaiás 11:3). Minden istenfélő ember ezt a példát fogja követni.

15. Jellemző

A farizeusoknak megkeményedett a szíve

“Ez a nép szájával közelget hozzám, és ajkával tisztel engemet; szíve pedig távol van Tőlem.” (Máté 15:8).

Egy farizeus szíve kemény, mert *távol van Istentől*. Ha vajat teszel a tűzre, az azonnal megolvad, de ha a fagyasztóba teszed, akkor megkeményedik. Olyan keménnyé válhat, mint a szikla, és vésőre lesz szükséged, hogy vágjál belőle. Egy farizeus szíve hasonlít ehhez. Isten olyan, mint a tűz, és ha a közelében éled az életed a szíved mindig lágy lesz. Még a szikla is megolvad Isten jelenlétében.

Ha kemény vagy mások felé, bizonyos lehetsz benne, hogy az életed nagyon távol van Istentől. A farizeusok kemények voltak másokkal szemben, mert sok millió mérföld távolságra voltak Istentől. A farizeusok a szájukkal és csodálatos dicsőítő énekeket énekelve dicsőítik Őt: *“Ó Uram, Te vagy méltó” stb*, de nem ítélik meg önmagukat. Egy személy, aki Istenre hallgat, mindig magát fogja megítélni és soha sem másokat. Ez az egyik jele annak, hogy egy embernek lágy szíve van.

Felfedeztem azonban, hogy még a farizeusok is, akik kemények mások felé, sokan lágyak a családtagjaik felé. Szabályokat gyártanak másoknak, de nem alkalmazzák azokat a családtagjaikra. Teljesen részrehajlók és képmutatók.

Kell, hogy legyen meggyőződésünk. Nekem is van meggyőződésem azzal kapcsolatban, hogy mit engedek meg magamnak, hogy mit birtokoljak, és mit cselekedjek. Nem erőltetem azonban rá a meggyőződésemet másokra olyan dolgokban, amikben a Szentírás hallgat. Nem mondom az embereknek, hogy legyen, vagy ne legyen TV-jük. Azt gondolom, hogy egy internet csatlakozással rendelkező számítógép sokkal veszélyesebb, mint a TV. Figyelmeztetem az embereket mindkét készülék veszélyeire, de nem gyártok szabályokat mások számára, mint a farizeusok. Ismerek farizeusokat, akik azt mondják másoknak, hogy ne vegyenek ilyen készülékeket, de akik az ő beszédükből táplálkoznak, szükségből maguk is vásároltak számítógépeket.

16. Jellemző

A farizeusok nem tudják értékelni a hangos, nyilvános dicséretet

“A főpapok és írástudók pedig, látván a csodákat, amelyeket cselekedett, és a gyermekeket, akik kiáltottak a templomban, és ezt mondták: Hozsánna a Dávid fiának; haragra gerjedtek” (Máté 21:15).

A farizeusokat zavarja, ha az emberek felemelik a hangjukat Isten dicsőítésére. Azt gondolják, hogy Isten tisztelete azt jelenti, hogy az emberek csendben legyenek Isten jelenlétében vagy legalábbis halk legyen a dicsőítésük. Jézus azonban boldog volt, amikor hallotta az Istent dicsőítő gyerekek kiáltozását, mert az a mennyre emlékeztette Őt! A mennyben folyamatos és hangos a dicséret. Néha zajosabb, mint a mennydörgés (Jel. 19:6). A dB-el szintet tekintve mi meg sem tudjuk azt közelíteni a dicsőítő összejöveteleinken, de ez a célunk. A farizeusokat még jobban zavarja, ha valaki Áment vagy Halleluja-t mond válaszként valamire, amit egy üzenetben hall! Körülnéznek, hogy lássák, ki mondta azt. Úgy érzik, hogy ilyen szavakat nem kellene mondani egy gyülekezeti összejöveteleken! Úgy érzik, hogy mindenkinek ülnie kellene az egész összejövétel alatt, mintha egy gyász Istentiszteleten lennének. Megfigyelve őket éneklés közben, valaki azt gondolhatná, hogy még nem hallottak róla, hogy Jézus feltámadt a halálból!

17. Jellemző

A farizeusok ismerik a Szentírást, de nem engedelmeskednek annak

“Az írástudók és a farizeusok a Mózes székében ülnek: Annak okáért, amit parancsolnak nektek, mindazt megtartsátok és megcselekedjétek; de az ő cselekedeteik szerint ne cselekedjétek. Mert ők mondják, de nem cselekszik.” (Máté 23:2-3).

A Máté 23-ban Jézus rávilágít a farizeusok több jellemzőjére, amit megtalálunk a Biblia bármelyik fejezetében. A Máté 23 egy olyan fejezet, ami pontosan ellentéte az 1 Korintus 13. fejezetnek. A törvény által vezetett ellentétes a Szent Szellem általi, Isten szeretete szerinti vezetésnek. Ha ki akarunk jönni a farizeusságból és a törvénykezésből egy Isteni szeretetbe, akkor körültekintően tanulmányoznunk kell a Máté 23. fejezetét.

A farizeusok Mózes székében ülnek, ezért Biblia iskolába mennek tudományos fokozatokat szerezni, hogy sok és pontos ismerettel rendelkezzenek. Jézus azt mondta a tanítványainak, hogy *mindent* megtegyenek, amit a farizeusok tanítanak. A farizeusok tanítása tehát helyes volt, de nem voltak engedelmesek abban, amit tanítottak.

Az ismeret nagyon hasznos, de nagyon veszélyes is lehet. Az ismeret engedelmességgel párosítva szellemi életet, engedelmesség nélkül azonban szellemi halált eredményez. Jobb *nem* rendelkezni semmiféle ismerettel, mint sok ismerettel rendelkezni és nem engedelmeskedni. Az ismeret a táplálékhoz hasonlítható, amit megesszünk és az engedelmesség pedig az emésztési folyamathoz. Amikor a táplálékot megemésztjük, az a testünk részévé válik. A rizs és a curry mártás hússá és csonttá alakul át. Ez nem kisebb csoda, mint a víz borrrá változtatása. És a testünk megcselekszi ezt a csodát minden nap!

Ha azonban a megevett ételünket nem emésztjük meg, akkor az étel megömlhet bennünket, mert a megemésztetlen étel meg fog romolni a gyomorban és megbetegít bennünket. Megfigyelted már, hogy a gyomorból visszajött, kihányt étel milyen büdös és milyen rothadt íze van? A curry-mártásos csirke nagyon finom, amikor megesszed, de teljesen más az íze, amikor kihányod azt. Ez történik akkor is, amikor felhalmozzuk az ismeretet, de nem engedelmeskedünk annak. Ezért van az, hogy sok keresztyén szellemileg bűzlik. A legbűdösebbek azok az emberek, akik maximális mennyiségű ismeretet halmoznak fel, de a legkevésbé engedelmesek. A farizeusok ehhez hasonlítanak, de a szomorú az, hogy magukon nem fedezik fel, hogy mennyire büdösek. Egy szellemi ember azonban nagyon gyorsan megérzi ezt a bűzt. Egy istenfélő ember öt perces beszélgetés alapján képes beazonosítani egy farizeust. A szemük gögös, és tele van paráznasággal. (Péld. 6:17; 2 Péter 2:14). Sok asszony, aki csapodár életmódot élt megtérten napjaiban, nem tisztítja meg teljesen a szellemét a megtérése után. Ennek az lesz az eredménye, hogy a szeméből még 20 évvel a megtérése után paráznaság sugárzik. Minden fiatalembernek mondom: őrizzétek meg magatokat tisztán az ilyen nőtestvérekkel szemben.

18. Jellemző

A farizeusok nem aszerint élnek, ahogyan beszélnek

“Ők mondják, de nem cselekszik” (Máté 23:3).

Ez a vers az ellentéte annak, amit Jézusról az Ap.csel. 1.1 ír, hogy Ő (először) *cselekedte és (azután) tanította*. A farizeusok tanították, de nem cselekedték meg. Nem gyakorolták azt, amit prédikáltak. Jézus azonban először cselekedte és csak utána hirdette, amit korábban már megtett! Ez két ellentétes szellem. A farizeus szellemű emberek a parázna egyházat (Babilont) építik, akik azonban Krisztus Szellemével rendelkeznek, ők az igazi egyházat, a menyasszonyt (Jeruzsálemet) építik.

Jézus soha sem prédikált olyat, amit először ne cselekedett volna meg. Mit gondolsz mennyi idő kellett neki felkészülni a *Hegy beszédre* (Máté 5., 6 és 7. fejezetek), ami a legtisztább igehirdetés, amit valaki valaha prédikált? 30 évig készült arra. Az a megélt életéből jött elő és nem csak az elméjéből.

Amikor arról prédikálsz, amit mástól hallottál, az csak az elmédből jön, vagyis csak ismeret. Sem élet, sem kenet nincs rajta. Ha úgy akarod hirdetni az igét, ahogyan Jézus hirdette, akkor először meg kell élni, és csak utána hirdetni. Néhány ember megkérdezte tőlem: “Zac testvér! Prédikálhatok a szolgálatomban a te igehirdetésedet alapul véve?” Azt mondtam neki: “Igen, ha először megéled azokat és becsületesen bevallod, hogy honnan vitted.” Isten azt mondja:

„Akart ezen igehirdetők bármelyike is találkozni Velem és hallgatni Rám, hogy utána megélje az Igémet?... sosem küldtem ezeket az igehirdetőket, sohasem beszéltem hozzájuk, de ők mégis hirdették az igét” (Jer.23:17, 18, 21 – a Message and living-ből fordítva).

Amikor valakinek az igehirdetését alapul véve prédikálsz, a nélkül, hogy te megélted volna azt, vagy elmondtad volna az embereknek, hogy honnan vitted, akkor csak elismerést keresel magadnak. Ez veszélyes magatartás és szellemi halált eredményezhet, mert Isten azt mondta:

„Imé én a prófétákra támadok, azt mondja az Úr, akik az én beszédeimet ellopják egyik a másikatól. ... akik azt mondják: az Úr mondja ezt!” (Jer.23:30-31).

Mivel közel 30 éve annak, hogy megpróbálom a legjobbat nyújtani, vagyis csak azt hirdetni, amit először magam is megéltam, ezért hadd adjak egy tanácsot nektek: Soha nem prédikáltam róla sehol, embereket arra bátorítva, hogy Észak-Indiába menjenek misszionáriusnak. Miért nem tettem ezt, holott sok száz misszionáriusra lenne szükség Észak-Indiában? Csak azért, mert sohasem voltam misszionárius Észak-Indiában. Most figyeljeteK arra, amit mondani fogok és győződjeteK meg róla, hogy igaz-e: *Majdnem*

minden evangéliumi misszionárius társaság vezetője Indiában Dél-India kényelmét élvezi és másoktól várja, hogy Észak-Indiába menjenek misszionáriusoknak. Ezek a vezetők a gyerekeiket jó iskolákba és egyetemekre küldik Dél-Indiában, de azt mondják a misszionáriusaiknak, akik távoli eldugott falvakban vannak Észak-Indiában (ahol nincsenek iskolák), hogy küldjék a gyerekeiket valami távoli intézetbe. Nem nekem kell megítélni ezeket a vezetőket, mert Isten a bírójuk, de ebben *sosem* fogom követni a példájukat. Farizeus lennék, ha azt hirdetném, amit ők tettek, hogy másokat valami olyasmire kérjek, amit magam nem tettem meg. Csak aki Észak-Indiában élt és ott nehéz körülmények között nevelte fel a gyermekeit, annak van joga azt mondani másoknak, hogy megtegyék ugyanazt. Mindenki más farizeus. Ez az alapelv alkalmazható sok más területen is.

Soha ne prédikálj arról, amit magad nem éltél meg. Ne próbálj olyan tanácsot adni szülőknek, akiknek tinédzser gyermekei vannak, hogyan neveljék a tinédzsereiket, ha sohasem neveltél tinédzsert. Milyen butaság lenne aggregényként azt mondani szülőknek, hogyan neveljék a gyermekeiket. Sokszor meg tudunk áldani másokat azzal, ha imádkozunk értük és befogjuk a szánkat, hogy bármiféle tanácsot adjunk az érintett dologban.

Képes vagy kémiát tanítani mielőtt kémiát tanultál volna? Nem. Ha egyetemi képesítésed van angolból, csak akkor taníthatsz angolt. Ez egy olyan egyszerű igazság, amit minden valamire való tanító tud. A farizeusok azonban nem értik meg ezt az egyszerű dolgot.

19. Jellemző

A farizeusok nehéz terhet raknak másokra

“Mert ők nehéz és elhordozhatatlan terheket kötöznek egybe, és az emberek vállaira vetik; de ők az ujjukkal sem akarják azokat illetni.” (Máté 23:4).

A farizeusok megpróbálnak szelleminek tűnni magas követendő normákat állítva mások számára, de maguk nem követik azokat.

Emlékszem egy sok évvel ezelőtti ifjúsági táborra, ahol a két igehirdető közül én voltam az egyik. A másik igehirdető azt mondta mindenkinek, hogy az *ideje* 10%-át Istennek kell adni (éppen úgy, ahogyan a tizedet), ami azt jelenti, hogy mindenkinek 2 óra 24 percet kellene eltöltenie minden nap Biblia olvasással és imádkozással. Az igehirdetését követő, kérdések feltevésére és megválaszolására szánt idő alatt az egyik fiatalember megkérdezte tőlem, hogy egyetért-e ezzel a tanítással. Azt mondtam, hogy nem, és azt követően nyíltan megkértem a másik igehirdetőt „Testvér! Te minden nap 2 óra 24 percet töltesz el Biblia olvasással és imával?” Zavartan válaszolta: “Nem”. Így mindenki láthatta, hogy ő egy képmutató farizeus volt, aki megpróbált olyan nehéz terhet rakni másokra, amit maga sem hordozott. Ez csupán egy példa.

Vannak emberek, akik nem adják be a jövedelmük 10%-át, de másokat arra buzdítanak, hogy a pénzük 10%-át Istennek adják. Ők képmutató farizeusok. A keresztyénség tele van olyan farizeus igehirdetőkkel, akik teljesíthetetlen normákat állítanak fel másoknak, de ők maguk nem élik meg azt. Ezek az igehirdetők Babilont építik és megrabolják Isten munkáját. Isten igéjét használják arra, hogy nehéz terheket rakjanak az emberekre, ahelyett, hogy áldássá lennének a számukra.

Szeretem a Máté 23.4 Message szerinti fordítását, ami így hangzik:

“Ahelyett, hogy Isten igéjét úgy szolgálnák fel neked, mint ételt és italt, ami által Istennel lakomázhatnál, szabályok tömegébe csomagolják azt, megterhelve vele téged, mint egy teherhordó állatot. Örömiüket lelik azt látva, hogy roskadozol a terhek alatt, de egy ujjukat sem mozdítják, hogy segítsenek.”

Az ilyen igehirdetők úgy bánnak Isten gyermekeivel, mint a nehéz terheket hordozó szamarakkal. A Bibliának ugyanaz az üzenete kétféle módon hirdethető – *teherként* vagy *áldásként*. Ez teljesen az igehirdetőn múlik.

A farizeus igehirdetés miatt sok gyülekezetet látogató fiatalember megcsömörlött. Jézus ugyanabból az Ószövetségből hirdette az ígét, amiből a farizeusok, de Ő felszabadította az embereket, a farizeusok pedig ugyanazokkal az igékkel, mint erős láncokkal kötözték meg őket. Ugyanez történik ma, amikor a farizeusok hirdetik az ígét.

20. Jellemző

A farizeusok emberek tiszteletét keresik

*„Minden ő dolgaikat pedig csak azért cselekszik, hogy lássák őket az emberek:”
(Máté 23:5)*

Jézus mondta, hogy a farizeusok állva és hangosan imádkoznak az utcasarkokon (Máté 6:5). Jézus nyilvánvalóan túlzott, de meghatározott céllal tette. Nagy mestere volt a túlzásoknak, ha rá akart világítani egy fontos dologra. Beszélt olyan emberekről, akiknek a szemében gerenda van és azokról, akik lenyelték a tevét! Én is próbálom Jézus példáját követni ebben a túlzás kérdésben, hogy megértessek valamit. Nem túlozhatunk azonban, amikor *beszámolót írunk*. Nem mondhatjuk, hogy “200 ember jött el az összejövetelre, amikor csak 150 ember jött el”! Nagyon hasznos azonban a túlzásnak az a fajtája, amit Jézus használt, hogy megértesen valamit.

Jézus beszélt egyszer a farizeusokról, akik azért imádkoznak, hogy elnyerjék az emberek tetszését. Imádkoztunk már mindannyian nyilvánosan azért, hogy elnyerjük mások tetszését? Gyakran figyelünk arra imádkozás közben, hogy valaki mond-e “*Halleluját*” vagy “*Áment*” az imánkra? Ez farizeusság, mivel embereknek és nem Istennek imádkozunk. Meg kell tisztítani magunkat ettől a bűntől.

Imádkozhatnak igehirdetők azért, hogy elnyerjék emberek tetszését? Minden igehirdetésem után meg szoktam ítélni magam, hogy lássam, hogy az igehirdetéssel Isten tetszését kerestem-e és hogy hol tudnék javítani az igehirdetésem minőségén. Minden szakács arra törekszik, hogy a süteményének a minőségét javítsa. Sajnos nagyon kevés igehirdető munkálkodik az igehirdetése minőségének javításán. Ez azért van, mert a legtöbb igehirdető számára unalmas visszahallgatni azt. Eléggé önteltek ahhoz, hogy azt gondolják, az igehirdetésük erőteljes volt és kenet volt rajta. Még a feleségüket sem kérdezik meg, hogy mit gondol az igehirdetésükről. Az elmúlt évek során igyekeztem folyamatosan javítani az igehirdetésemet, mert ugyanolyan hatékony módon akartam hirdetni az igét, mint Jézus hirdette és ugyanazzal a tüzzel és szenvedéllyel, ahogyan Ő tette.

Vannak más területek is, ahol kísértésnek vagyunk kitéve az emberek tiszteletének keresésében. Írhatsz olyan beszámolót a szolgálatodról, ami nem Istent dicsőíti meg, hanem jó benyomást igyekszik kelteni másokban arról, hogy mit teszünk Istenért. A gyülekezetünkben az 1975-től való indulásunktól fogva sohasem küldtünk beszámolót és fotókat a munkánkról senkinek, sehová a világon. Azt gondoltuk elegendő, ha Isten tudja, mit teszünk.

Az emberek tiszteletének a keresése egy olyan bűn, amiről sohasem beszélnek a legtöbb gyülekezetben. Az emberek tiszteletének a keresése egy személyt farizeussá tesz, és a farizeusok csak *Babilont* tudják építeni.

Az Úr Jézus Krisztus igazi gyülekezetének építése érdekében meg kell tisztítani magunkat az embereknek való tetszés minden formájától.

21. Jellemző

A farizeusok azt gondolják, hogy a szentséget a ruha formája fejezi ki

“Minden dolgaikat pedig csak azért cselekszik, hogy lássák őket az emberek: mert megszélesítik az ő homlokszijaikat; és megnagyobbítják az ő köntöseik peremét;” (Máté 23:5)

A farizeusok másik jellemzője, hogy „szent” ruhákban díszelnek!

Isten azt mondta az izraelitáknak, hogy kössenek zsinórdíszeket (laza fonal megkötve az egyik végén és szabadon lógva a másik végén) a ruhájuk szegélyére kék zsinórral, hogy ha ránéznek állandóan emlékeztesse őket arra, hogy azok Isten parancsolatainak a zsinórdíszei, ami a mennyből származik. (4 Mózés 15:38).

A farizeusok a zsinórdíszeket egy kicsivel hosszabbra készítették másokhoz képest. Ez által szereztek maguknak dicsőséget, mert míg mások zsinórdíszre csak 8-10 cm volt, az övéké dupla hosszúságú - bizonyítva, hogy ők a szentebbek!

Sok farizeus van ma is, akik az általuk viselt „szent” ruhákban díszelnek! Valaki egyszer adott nekem egy nagyon díszes hawaii inget. Mit gondolsz egy ilyen ing viseléséről? Bizonyára sokkolna néhány keresztyént és az felfedné a farizeusságukat számukra. Olyan sok gondolatunk van, ami teljesen ellentétes Krisztuséval, mert nem gondolkodunk eleget a Szentírásán. Attól tartunk, hogy az emberek mit gondolnak rólunk, ha bizonyos színű inget viselünk. Jézus szentsége azonban nem a ruhájában vált láthatóvá.

A farizeusok gondosan megfigyelnek másokat, hogy lássák, mit viselnek – ruha, cipő, fülbevaló stb. – azért, hogy találjanak valami kritizálhatót. Olyan szemük van, mint egy sasnak az ilyen dolgokat illetően.

Jézus beszélt a férfiak „nőies viselete” ellen (Máté 11:8). A Szent Szellem figyelmezteti az asszonyokat, hogy a ruhájuk „szerény, diszkrét és egyszerű” legyen (1 Tim. 2:9; 1 Péter 3:3). A szentséget nem a ruhánk fejezi ki, a szentség elsődlegesen belső dolog.

22. Jellemző

A farizeusok szeretik a megbecsülést kifejező pozíciókat és címeket

“Szeretik a lakomákon a főhelyet, és a gyülekezetekben az elől ülést. És a piacokon való köszöntéseket, és hogy az emberek így hívják őket: Mester, Mester! Ti pedig ne hívassátok magatokat Mesternek, mert egy a ti Mesteretek, a Krisztus; ti pedig mindnyájan testvérek vagytok.” (Máté 23:6-8).

A farizeusok szeretik a véneknek kijáró megbecsülést a gyülekezetben. A farizeusok feleségei is büszkék a férjüknek kijáró tiszteletre. Ha büszke vagy rá, hogy vén vagy egy gyülekezetben vagy a férjed egy vén, akkor első osztályú farizeus vagy. Ilyen vénnek csak Babilonban lehetnek. Nincs különbség az akkori farizeusok és a mai farizeusok között. Akkor szerették, ha „Rabbinak” hívják őket, most pedig azt szeretik ha „Pásztornak”, „Tiszteletesnek”, „Főtisztelendő Úrnak”, „Atyának” és minden más képtelen címen hívják őket, amit keresztyén vezetők felvesznek ma. Rendelkezhetsz ugyanazzal a szellemmel akkor is, ha csak „Testvérnek” hívod magad, de nagy „T”-vel. Az ilyen farizeus testvérek szeretnek a pódiumon ülni, hogy minden nyilvános tevékenység ugyanolyan tiszteletben részesüljön, mint a „Pásztorok”.

Néhány évvel ezelőtt kaptam egy levelet egy USA-ban működő Biblia-iskolától, akik felajánlottak nekem egy tiszteletbeli doktorátust, az internet szolgálatom és a könyvek miatt, amiket írtam. Megkértek, hogy csak töltsék ki egy nyomtatványt és küldjem

vissza. Sosem küldtem el. Jézus vágyott volna arra, hogy egy tiszteletbeli doktor címet kapjon? Semmiképpen sem.

A fenti igeszakasz után a következőt olvashatjuk:

“Ti pedig ne hívassátok magatokat Mesternek, mert egy a ti Mesteretek, a Krisztus; ti pedig mindnyájan testvérek vagytok. Atyátoknak se hívjatok senkit e földön; mert egy a ti Atyátok, aki a mennyben van. Doktoroknak se hívassátok magatokat, mert egy a ti Doktorotok, a Krisztus. Hanem aki a nagyobb közöttetek, legyen a ti szolgátok. Mert aki magát felmagasztalja, megaláztatik; és aki magát megalázza, felmagasztaltatik.” (Máté 23:8-12).

Sok hívő a gyülekezetünkben megpróbált rávenni arra, hogy vállaljam fel az életük irányítását. Megkértek, hogy mondjam meg nekik, hogy mikor mit kell tenniük, de elutasítottam ezt. Csak elmondom nekik a javaslatomat és azután azt mondom nekik: ”Most menj el, és kérdezd meg Istent, hogy meg kell-e tenned, amit mondtam. Ha Ő nem ad békességet neked azzal kapcsolatban, akkor felejtsd el a tanácsomat és tedd, amit Isten mond neked. Az egyetlen vezetőök Krisztus kell, hogy legyen”.

Sok gyülekezet vezető van, aki nem követi Krisztus tanítását ezen a területen, mert szereti megmondani az embereknek, hogyan éljenek. Az ilyen vének farizeusok, akik Babilont építik. A törvény uralkodik felettük és a nyáját is beviszik a törvény alá. Nem ismerik a Szellem szabadságát, mert a címeket, pozíciókat és a tiszteletet szeretik.

23. Jellemző

A farizeusok elrontanak (korrumpálnak) másokat

“Jaj néktek képmutató írástudók és farizeusok, mert a mennyeknek országát bezárjátok az emberek előtt; mivelhogy ti nem mentek be, akik be akarnának menni, azokat sem engeditek be.” (Máté 23.13)

Őszinte, hívővé vált fiatalembereket rontanak el a farizeus vezetők. Az ilyen fiatal emberekben óriási buzgóság volt, amikor megtértek, hogy győztesek legyenek a bűn felett és Istennek éljenek. A vezetőiket azonban egy óriási pódiumon állva látják, ahol mint valami filmszínészek hirdetik az ígét és a „Jézus nevében” begyűjtik a nem kis mennyiségű pénzt, amit arra használnak fel, hogy úgy éljenek, mint a filmszínészek. A fiatalemberek, akik korábban elhatározták, hogy Jézust követik és úgy élnek, mint Ő, most ezt látva úgy akarnak élni, mint ezek a híres igehirdetők. Azt képzelik, ha hűségesek lesznek, egy napon ők is híresek lesznek, és úgy élhetnek, mint a filmszínészek. Ezek a farizeus vezetők így rontják el és megakadályozzák őket abban, hogy Krisztust kövessék és bemenjenek Isten királyságába.

Fiatal emberek számára ma hiányoznak a jó példaképek, akiket követhetnének. Sajnálatos módon, ma alig van igehirdető, aki Pállal együtt elmondhatja: *„Kövessetek engem, ahogyan én követem a Krisztust”* (1 Kor.11:1; Fil. 3:17). Ezért azt mondom a fiatal embereknek: nézzetek Jézusra és kövessétek a példáját. Ha azonban találsz valakit, aki Jézus nyomában jár, akkor figyelj meg őt és kövesd az ő példáját (is).

24. Jellemző

A farizeusok kihasználják a szegény embereket

„Jaj néktek képmutató írástudók és farizeusok, mert felemésztitek az özvegyek házát,” (Máté 23:14)

Nem tudjuk pontosan, hogy a farizeusok hogyan *„emésztették fel”* az özvegyek házát. Arra buzdíthatták a szegény özvegyeket, hogy adjanak a javaikból az *„Úr munkájára”*, azt mondván nekik, hogy Isten ezért meg fogja áldani őket. Akkor majd ők is megkaphatják a javaikat és élvezhetik azokat. A farizeusok tehát *„meglopják még az özvegyeket is”*, ahogyan Izrael igazságtalan bírái tették 700 évvel korábban (Ézsaiás 10:2).

A szegény embereknek ugyanez a kizsákmányolása folytatódik a 21. században is. Híres keresztyén TV prédikátorok ráveszik a szegény özvegyeket és a nyugdíjasokat, hogy óriási összegeket adjanak nekik, aminek ellenében biztosítják őket, hogy *“Isten meg fogja áldani őket és meggyógyítja a betegségeikből, ha pénzt adnak a szolgálatra”*. Mivel a legtöbb idős özvegynek és nyugdíjasnak sok betegsége és sok más problémája van, a TV prédikátorok tudják, hogyan aknázzák ki ezt a saját hasznukra. Minden pszichológiai trükköt felhasználnak és sok érzelmi ráhatást és ígéretet a Bibliából, hogy kicsalják a pénzt ezekből a szegény emberekből. A szegény özvegyek hisznek ezeknek a pénzsóvár csalóknak és elküldik a csekélyke megtakarításukat nekik. A prédikátorok azután arra használják fel ezt a pénzt, hogy nagy lábon éljenek: sugárhajtású repülőgépet és ingatlanokat vásárolnak.

A szegények becsapásának ez a módja Amerikában kezdődött a közelmúltban, de most szétterjed az egész világon és már felfedezhető sok igehirdetőnél Indiában is. Ezek a farizeusok nappal rabolnak és lopnak.

Micsoda bizonyosága volt Pálnak, amit elmondhatott az élete vége felé:

„Senkit meg nem bántottunk, senkit meg nem rontottunk, senkit meg nem csaltunk.” (2 Kor.7:2).

Ilyen bizonyosságának kellene lenni minden Isten szolgájának az élete vége felé. Gonosz és sátáni dolog *bármilyen módon* kihasználni a szegény hívőket.

25. Jellemző

A farizeusok hosszan és nyilvánosan imádkoznak

“Jaj néktek képmutató írástudók és farizeusok, mert színből hosszan imádkoztok; ezért annál súlyosabb lesz a ti büntetéseitek.” (Máté 23:14).

Évek alatt felfedeztem, hogy azok hanyagolják el az imaéletüket, akik a leghosszabban imádkoznak nyilvánosan. Ők mindnyájan farizeusok. Legközelebb, ha hallasz egy embert nyilvánosan és hosszan imádkozni, már magad is felismered benne a farizeust. Ha a vezető a nyilvános dicsőítés ideje alatt megkér valakit, hogy korlátozzák az imáikat egy-két percre, akkor mindenkinek be kell azt tartani. A farizeusok azonban nem hallják meg ezt, és nem engedelmessé válnak neki. Úgy érzik, hogy az ő imáiknak hosszabbnak kell lenni, mint a többiekének. Ennek egyetlen oka van: az önteltségük, a büszkeségük és az önmagukról alkotott fantasztikusan nagy véleményük!

A Biblia megparancsolja az igehirdetőknek, hogy a *“hitük mértéke szerint prófétáljanak”* (Róma 12: 6). Ez azt jelenti, hogy az igehirdetésünk hosszának arányban kellene lenni az életünk érettségével. A gyülekezetvezetők 90%-a azonban minden vasárnap hosszasán és unalmasan prédikál és nem engedelmessé válnak ennek a parancsolatnak. Ennek az engedetlenségnek egyetlen oka van: az önmagukról alkotott fantasztikusan nagy véleményük!

26. Jellemző

A farizeusok, amikor a misszionáriusok munkáját cselekszik, az embereket kétszeresen a pokol gyermekeivé teszik

“Jaj néktek képmutató írástudók és farizeusok! mert megkerülitek a tengert és a földet, hogy egy pogányt zsidóvá tegyetek; és ha azzá lett, a gyehenna fiává teszitek őt, kétszerete inkább magatoknál.” (Máté 23:15)

A misszionárius farizeusok *“megtértjei”* a pokolba mennek, mert nem viszik el őket az igazi megtérésre és hitre.

A farizeusok részt vehetnek sok áldozattal járó „vallásos munkában”, ami azonban alapvetően különbözik Isten akaratának cselekvésétől. Lehetnek „teljes idejű keresztyén munkások”, de a megtértjeiket kétszeresen a pokol gyermekeivé teszik. Nem hirdetnek bűnbánatot, de ugyanakkor megnyugtatóan a bűneiktől soha el nem fordult embereket, hogy újjászülettek, mert „hisznek”. Hasonló módon meggyőzik őket arról is, hogy be vannak töltözve Szent Szellemmel (holott nincsenek) csak azért mert elmotyogtak néhány érthetetlen szót, ami teljesen eltér a nyelveken szólás ajándékától. Ezért kétszeresen a pokol gyermekeivé tesznek embereket. Ők bűnben éltek, mint a pokol gyermekei, már a legelején. Most azonban néhány farizeus igehirdető – annak ellenére,

hogy a bűnhöz való viszonyulásukban semmi sem változott - meggyőzi őket arról, hogy “örök életet kaptak”, mert elismételték a következő „varázs” szavakat: “Úr Jézus jöjj az én szívembe”. Azt követően azt mondják az embereknek, hogy ha a tizedet rendszeresen befizeted, akkor biztosítva van számodra a hely a mennyben. Ezt követően ezek az emberek ellenállnak az evangéliumnak, mert amikor hallják az evangélium üzenetét, nem érzik azt, hogy válaszolniuk kellene arra, mert nekik már “örök életük” van. Micsoda óriási becsapás történik manapság. Megmondtam néhány embernek a gyülekezetünkben, hogy nem születtek újjá annak ellenére, hogy sok éve közöttünk ülnek. Sok farizeus vén testvérnek semmi megkülönböztető képessége nincs, amikor meg kell állapítani, hogy egy személy újjászületett-e vagy sem. Megengedik mindenféle embernek, hogy a gyülekezetükhöz csatlakozzanak, a későbbiekben azonban sok problémát fognak okozni nekik.

Néhány farizeus vén elfogult a *szegényekkel* szemben. Azt érzékeltetik a *szegény* emberekkel, hogy fontosak a gyülekezetben *csak azért, mert szegények*. Ezek a vének azt gondolják, hogy ők egyenlők Jézussal! Látszólag ezzel ellentétes, de valóban ugyanaz a szellem mozgatja azokat az igehirdetőket, akik a *gazdagokkal* szemben elfogultak (Jakab 2:1-4.). Isten tudta, hogy bekövetkezhet ez a gonosz irányzat a „szuper-szellemi vének” között, és ezért figyelmeztette Izrael vezetőit: “*Ne legyenek részrehajlók a szegény ember felé*” (2 Mózes 23:3). Ilyen részrehajlás a szegény emberekkel szemben, kifejezve a szegénységük miatt fontosságukat a gyülekezetben, ezeket a szegény embereket kétszeresen a pokol gyermekévé teszi. Jézus nem volt kommunista, aki egyenlővé akarta volna tenni a szegényt a gazdaggal. Én sem vagyok kommunista, hanem keresztyén vagyok. Tisztelem azokat az embereket, *akik alázatosak és istenfélők, függetlenül attól, hogy szegények vagy gazdagok*. Sok gyülekezeti vezető azonban összetéveszti a keresztyénséget a kommunizmussal.

Mint gyülekezet kétféle módon csaphatjuk be magunkat. Egyrészt, ha azt képzeljük, hogy azért vagyunk csodálatos gyülekezet, mert sok gazdag, művelt, képzett és magas pozíciókban lévő emberek jár hozzánk (a legtöbbjük azonban istentelen). Másrészt, ha azt képzeljük, hogy azért vagyunk csodálatos gyülekezet, mert *nincs* egyetlen gazdag, képzett ember sem, hanem csak egy csomó szegény, képzetlen ember a gyülekezetben (a legtöbbjük azonban istentelen)! Mindkét gyülekezet *babiloni*, csak más formában. Ne képzeld, hogy a szegény emberek *mind* szellemiek és a gazdag emberek *mind* testiek. A szegénység nem azonos a szent étellel. Ne tegyétek az embereket kétszeresen a pokol gyermekeivé.

27. Jellemző

A farizeusok Isteni kijelentés nélkül magyarázzák a Szentírást

“Jaj néktek vak vezérek, akik ezt mondjátok: Ha valaki a templomra esküszik, semmi az; de ha valaki a templom aranyára esküszik, tartozik az. Bolondok és vakok: mert melyik nagyobb, az arany, vagy a templom, amely szentté teszi az aranyat? És: Ha valaki az oltárra esküszik, semmi az; de ha valaki a rajta levő ajándéokra esküszik,

tartozik az. Bolondok és vakok: mert melyik nagyobb, az ajándék vagy az oltár, amely szentté teszi az ajándékot? Aki azért az oltárra esküszik, esküszik arra és mindazokra, amik azon vannak. És aki a templomra esküszik, esküszik arra és Arra, aki abban lakozik. És aki az égre esküszik, esküszik az Isten királyi székére és arra, ki abban ül.” (Máté 23: 16-22).

A farizeusok az értelmük szerint magyarázzák a Szentírást, Istentől való kijelentés nélkül. Ezért megváltoztatják Isten igéjének értelmezését a saját elképzelésük szerint és Isten törvényeként hirdetik azt. Vannak farizeus igehirdetők, akik ma pontosan ezt teszik. Nem rendelkeznek a Szent Szellem kijelentésével ígéről, hanem „betű” szerint hirdetik azt, a „betű pedig megöl” (2 Kor. 3:6). Az ilyen igehirdetők nem veszik észre a logikátlanságukat sem, amikor engedetlenek ugyanannak az igének egy másik területen.

Ime egy példa. Néhány gyülekezeti vezető azt tanítja, hogy az ékszerek viselése bűnös fényűzésnek számít és lenéznek minden nőtestvért, még azt is, aki kb. 1000 FT-os bizsut visel. Ugyanazok az igehirdetők azonban elkölthetnek több tíz millió FT-ot saját házuk felépítésére, benne sok luxus felszereléssel. Ők azonban nem látják a következetlenségüket és a képmutatásukat. Eltompítják a lelkiismeretüket azzal, hogy azt mondják, a Szentírás nem beszél a drága márványpadló ellen, hanem csak ékszerekről. (1 Tim.2:9; 1 Péter 3:3)! A Szentírás azonban valójában arra buzdít, hogy kerüljünk *minden* szükségtelen luxust.

Sok más ehhez hasonló példa is van. Az ilyen gyülekezeti vezetők nem rendelkeznek a Szent Szellem kijelentésével az Igéről, helyette a Szentírást a saját kényelmüknek megfelelően magyarázzák és megítélnék másokat.

28. Jellemző

A farizeusok az írás „betűjét” hangsúlyozzák

“Jaj néktek képmutató írástudók és farizeusok! mert megdézsmáljátok a mentát, a kaprot és a köményt, és elhagyjátok, amik nehezebbek a törvényben,” (Máté 23:23).

A farizeusok kiragadnak a Szentírás parancsolatai közül néhány kisebb szempontot és azt hangsúlyozzák: ők „nagyok a kis dolgokban”. Sok hasonló igehirdető van ma is. Az ilyen igehirdetők megtöltenek egy gyülekezetet törvénykező emberekkel, akik büszkék az engedelmségre a kis dolgokban, de teljesen tudatlanok a fő dolgokban való engedelmséget illetően. Jézus *nem* azt mondta a farizeusoknak, hogy semmi kapor, semmi kömény stb., hanem azt mondta, hogy az Isten igéjében lévő fontosabb dolgokat kell *jobban hangsúlyozni* és nem a dézsmaszedést.

Egy alkalommal tanulmányoztam mind a négy evangéliumot, az elejétől a végéig és felírtam *minden témát, amit Jézus hangsúlyozott*. Leginkább a következőket hangsúlyozta: a bűnök megbánását, a szellemi szegénységet, a szelídséget, a tisztaságot,

a bűn miatti megszorodást, az adók befizetését, az újjászületést, Isten imádatát szellemben, a szeretetet, az alázatosságot, a házastársi hűséget, az emberi hagyományok abbahagyását, stb. Soha nem beszélt azonban arról, hogy az emberek milyen ruhát viseljenek, hogy az asszonyoknak lehet-e ékszert viselni vagy bekötni a fejüket. Beszélt azonban egy egyszerű életmód megéléséről és hogy ne szeressük a pénzt.

Tanulmányoztam a leveleket is, hogy lássam, melyek azok a témák, amiket a Szent Szellem *sokszor* hangsúlyoz, és melyek azok, amiket *kevésszer*, vagy meg sincs említve.

Így felfedeztem, mit kell leginkább hangsúlyoznom az igehirdetésemben és mi az, aminek kis fontosságot tulajdonítsak. Ha így tanulmányozod a Szentírást, akkor kiegyensúlyozott lesz a tanításod és el fogod kerülni, hogy farizeus igehirdetővé válj.

29. Jellemző

A farizeusok nem igazságosak, nem könyörületesek és nem hűségesek

“Elhagyjátok, amik nehezebbek a törvényben, az ítéletet, az irgalmasságot és a hűséget: pedig ezeket kellene cselekedni...” (Máté 23.23)

A farizeusok igazságtalanok és tisztességtelenek voltak az emberekkel szemben. Nem tanúsítottak kegyelmet azok felé, akik hibáztak és nem voltak hűségesek a magánéletük területén. Mindezen hiányosságokkal az életükben mégis szentnek tekintik magukat, a böjtölésük, az imáik és a Biblia ismeretük miatt stb. Olyanok voltak, mint egy menyasszony az esküvőjére menet, akinek a menyegzői ruhája teljesen koszos, de nagyon figyelt arra, hogy kecsesen járva menjen az esküvőjére. Ha önzés, büszkeség, kíméletlen magatartás és hűtlenség van az életünkben, és ugyanakkor a vallásos tevékenységünket dicsőítjük, csak magunkat csapjuk be, ha azt hisszük, hogy szellemiek vagyunk. Fel kell fedezni, hogy melyek a keresztyén élet nagyobb fontosságú dolgai és elsősorban azokra kell koncentrálni.

30. Jellemző

A farizeusok megszűrik a szúnyogokat és lenyelik a tevéket

“Vak vezérek, akik megszűritek a szúnyogot, a tevét pedig elnyelitek.” (Máté 23:24).

A farizeusok nagyon alaposak kevésbé fontos dolgokban (döglött szúnyogok kiszűrése), de nem engedelmeseek a Szentírásban lévő parancsolatoknak (lenyelik a döglött tevét). Jézus ezzel nem azt mondta a farizeusoknak, hogy minden rendben van a döglött szúnyogok kiszűréseivel, hanem a farizeusok következetlenségeire mutatott rá a fontosabb dolgok elhagyását illetően.

Az ilyen farizeusok alaposak az olyan kis dolgokban, mint a tiszta ruha viselése, amikor gyülekezeti összejövetelre mennek, vagy rendben és tisztán tartani a házaikat. Ezek jó dolgok, de amikor olyan fontosabb dolgokról van szó, mint Isten keresése, komolyan győzni a harag és a szexuális vágy felett, vagy segíteni a gyakorlati munkát a gyülekezetben, vagy a falvakba utazni, hogy embereket hozzanak Krisztushoz, akkor már nem olyan buzgók, mert ezek a dolgok a kényelem feláldozását, idő és pénz áldozatokat igényelnek.

A *Message* fordítás így írja körül ezt a verset:

“Van egyáltalán elképzelésetek arról, hogy milyen ostobának látszotok - leírtok egy elejétől a végéig rossz élettörténetet, de kritizáljátok a vesszőt és a pontosvesszőt?”

Biblia-ismereti versenyeket tartunk Bangaloreban, amin sok keresztyén vesz részt, hogy elnyerjenek egy kb. 1000-1500 FT-nak megfelelő díjat. Ennek a díjnak az elnyeréséhez nemcsak a bibliai igék pontos leírása szükséges, hanem minden vessző és kettőspont helyes leírása is! Néhány hívő heteket töltött el azzal, hogy memorizálja ezeknek a vesszőknek és kettőspontoknak a pontos helyét azért, hogy elnyerjék ezt a díjat. Mindeközben azonban a Szentírásnak való engedetlenségben éltek otthon, de az nem zavarta őket. Elnyerhetsz egy díjat egy ilyen Bibliaversenyen és mégis első osztályú farizeus vagy.

Az evangélium vége és célja a szeretet (1 Tim. 1:5). Szeretni Istent teljes szívvel, lélekkel és erővel és szeretni felebarátainkat, ahogyan Krisztus szeretett minket. Ha erre a szeretetre törekszünk állandóan, akkor ösztönösen meg fogjuk ismerni, mik a legfontosabb dolgok a keresztyén életben.

31. Jellemző

A farizeusok arra összpontosítanak csak, hogy külsőleg legyen jó bizonyosságuk

“Jaj néktek képmutató írástudók és farizeusok! mert megtisztítjátok a pohárnak és tálnak külsejét, belül pedig rakvák azok ragadománnyal és mértéktelenséggel. Vak farizeus, tisztítsd meg előbb a pohár és tál belsejét, hogy külsejük is tiszta legyen.” (Máté 23:25-26)

A farizeusok megtisztítják az életük külső részét, de nem zavarja őket a szívük állapota, ami tele van élvezetek hajszolásával és pénzsóvársággal. Önző motivációk szerint élve csak arra gondolnak, hogy egyre több pénzt, tiszteletet és kényelmet szerezzenek meg maguknak és a családjuknak. Külsődlegesen azonban jámborok, vallásosak, sőt még tevékenyek is mindenféle „szolgálatban”, amit más keresztyének láthatnak. Ezért híresek lesznek az emberek előtt.

Isten vizsgál bennünket, hogy az Ő, vagy emberek tetszését keressük. Akit nem zavar a szívében lévő tisztátalanság, hanem csak azzal törődik, hogy az emberek előtt jó bizonyosága legyen, ezzel azt bizonyítja, hogy egyáltalán nincs benne istenfélelem: egy igazi farizeus. Az emberek a külsőket látják, de Isten a szívünket nézi (1 Sámuel 16:7). Az istenfélő ember elsődleges ismertető jege, hogy azt keresi, hogyan tartsa tisztán a szívét és tiszta legyen Isten előtt.

32. Jellemző

A farizeusok azt mondják, hogy sosem cselekednek gonosz dolgokat, mint mások

“Jaj néktek képmutató írástudók és farizeusok! mert építitek a próféták sírjait és ékesgetitek az igazak síremlékeit. És ezt mondjátok: Ha mi atyáink korában éltünk volna, nem lettünk volna az ő bűntársaik a próféták vérében.” (Máté 23:29-30).

A farizeusok mások bűnét és hiányosságait nézik, és azt mondják: “Mi soha sem követtük el azt. Soha sem öltözködnénk úgy, mint ők. Soha sem viselkedtünk úgy, mint ők. Soha sem beszéltünk úgy, mint ők.” stb.

Még legjobb keresztyénként is el kell ismernünk, hogy ugyanolyan romlott testtel rendelkezünk, mint Ádám minden gyermeke. A farizeusok nem ismerik el a saját testük romlottságát. Egy istenfélő ember elismeri, hogy képes elkövetni minden bűnt, amit bárki elkövetett. Elismeri, hogy egyedül Isten megtartó kegyelme védi meg őt sok bűn elkövetésétől. Istennek egy régi szentje, amikor egy bűnözőt látott a kivégzésére vezetni, azt mondta: *“Isten kegyelme, hogy nem én megyek oda”*. Az a szent felfedezte, hogy képes lett volna elkövetni minden bűnt, ha Isten kegyelmének visszatartó ereje nem lett volna, ami megnyitotta a szívét a befogadására. Minden istenfélő ember fel fogja ezt ismerni, de a farizeus soha nem fogja ezt bevallani.

33. Jellemző

A farizeusok üldözik Isten prófétáit

“Annak okáért ímé prófétákat, bölcseket és írástudókat küldök én hozzátok: és azok közül némelyeket megöltök, és megfeszítetek, másokat azok közül a ti zsinagógáitokban megostoroztok és városról-városra üldöztök. Hogy reátok szálljon minden igaz vér, amely kiömlött a földön, az igaz Ábelnek véréből Zakariásnak, a Barakiás fiának véréig, akit a templom és az oltár között megöltetek.” (Máté 23:34-35).

A farizeusok megsértődnek, ha az igazságot hallják a prófétáktól. Ezért mindenféle módon üldözni fogják az igazságot hirdető szolgálókat. A farizeusok azokhoz az igehirdetőkhöz hasonlítanak, akik szeretik, ha hízelegnek nekik, de gyűlölik azokat, akik megdorgálják és helyreigazítják őket. Az ószövetségi próféták nyilvánosan kijelentették

Izrael bűneit, ezért mindegyiküket üldözték és néhányukat meg is ölték. Ha megsértődsz Isten emberének a megdorgálása és helyre igazítása miatt, nagyon valószínű, hogy te is farizeus vagy.

34. Jellemző

A farizeusok sokat adnak az emberek véleményére

“A János keresztsége honnan van? Mennyből-e, vagy emberektől? Azok pedig tanakodnak magukban, mondván: Ha azt mondjuk: mennyből, azt mondja majd nekünk: Miért nem hittetek tehát neki? Ha pedig azt mondjuk: emberektől; félünk a sokaságtól; mert Jánost mindnyájan prófétának tartják. És felelvén Jézusnak, mondának: Nem tudjuk.” (Máté 21:25-27).

A farizeusok mindig arra figyeltek, hogy mások mit gondolnak róluk, ha ők állást foglalnak egy szokatlan dologban. A meggyőződésüket nem az határozta meg, amit Isten igéje tanított, hanem amit az emberek róluk gondoltak. Nem voltak tekintettel a rómaiak vagy a görögök véleményére, de a zsidó követőikre igen.

Ha jobban figyelsz arra, hogy az emberek mit gondolnak a gyülekezetedről, mint hogy a lelkiismereted szerint helyesen cselekedjél, akkor farizeus vagy. Sok igehirdető azért mond és cselekszik dolgokat, hogy örömet okozzon a gyülekezetében lévő valamelyik embercsoportnak, akinek a támogatására igényt tart. Sok hívő azt akarja, hogy a gyerekei illendően viselkedjenek, mert tiszteletben akarnak részesülni, mint szülők és nem Isten dicsőségére. Ennek érdekében sok ostoba szabályt állítanak fel a gyerekeik számára és olyanokká teszik őket, mint az „ólomkatonák”.

A legidősebb fiam 1987-ben fejezte be az iskolát és felvételt nyert két egyetemre – a IIT –re Indiában és egy jobb egyetemre az USA-ban (egy tudományos munkával együtt). Amikor azt mondta nekem, hogy inkább az USA-ba szeretne menni, a következőt mondtam: “Rendben van. Oda foglak küldeni”. [Ma sok fiatalember a gyülekezetünkéből az USA-ba megy, de 1987-ben még egyetlen ilyen eset sem volt a gyülekezetünkben. Volt egy farizeus elgondolás sok testvér elméjében, hogy „szellemi-gondolkozású” emberek nem fognak külföldre menni vagy nem küldik a gyerekeiket külföldre – sem Arábiába sem az USA-ba.] A fiam ezért meglepődött, amikor egyetértettem vele és megkérdezett engem: “Mit fognak az emberek mondani a gyülekezetben, ha meghallják, hogy a fiadat az USA-ba küldted?” Én azonban nem engedtem, hogy a gyerekeim a farizeusok által alkotott szabályok szerint éljenek. Azt akartam, hogy szabadon éljenek a Krisztusban. Ezért azt mondtam neki: “Ez csak megpróbál engem, hogy szabad vagyok-e mások véleményétől.”

Érdekes módon néhányan, akik kritikusak voltak ezzel kapcsolatban, néhány évvel később a saját gyerekeiket is az USA-ba küldték. A farizeusokra jellemző, hogy egy nagyon szigorú szabályt alkotnak mások számára, de módosítják ezeket a szabályokat,

amikor az a családtagjaikra vonatkozik. Nagyon ritkán találni még a vének között is olyan testvért, aki teljesen szabad a családtagjaival szembeni előítéletől.

Elveszíthetjük a gyerekeinket a világ számára, ha tekintettel vagyunk mások véleményére. Ne rombold le a gyerekeid jövőjét ostoba, törvénykező szabályoknak engedelmessé, amit farizeus vének alkottak a gyülekezetekben.

Pál azt mondta:

„Meg vagyok feszítve a világ számára és szabad vagyok a másoknak való megfelelés fojtogató légkörétől és az általuk alkotott kis szabályoknak való megfeleléstől.” (Gal. 6:14- Message fordítása).

Az emberek tetszésének keresése olyan, mint egy rossz szagú teremben élni. Menj ki belőle és élj a friss levegőn Krisztus szabadságában.

35. Jellemző

A farizeusok szeretik a pénzt

“A farizeusok, kik pénzszeretők voltak” (Lukács 16:14).

Amikor a farizeusokról gondolkozunk, rendszerint nem jut eszünkbe a pénz szeretete. Tény azonban, hogy ez a legnyilvánvalóbb ismertető jele a farizeusoknak. Még ha a farizeusokra jellemző többi 49 ismertető jegy nem is illik rád, csak ez az egy, attól még farizeus vagy. A farizeusok a törvényben lévő kis jelentőségű szabályok alapján kukacoskodnak, de amikor a pénzhez érkezünk, kiderül, hogy azt mérhetetlenül szeretik. Jézus pontosan ezt mondta a Lukács 16.13-ban:

“Egy szolga sem szolgálhat két úrnak: mert vagy az egyiket gyűlöli, és a másikat szereti; vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti. Nem szolgálhattok az Istennek és a mammonnak.”

A farizeusok csúfolódtak ezzel a kijelentéssel kapcsolatban (14. vers), mert a pénz szerelmesei voltak és úgy érezték, hogy Istent is szerették. Egy hívő fel tudja *használni* az anyagi gazdagságát a szolgálatához (bármilyen összegről van szó), de abban a pillanatban, amikor elkezdi szeretni a pénzt, farizeussá válik.

Isten ad nekünk anyagi javakat, hogy *használjuk* és az embereket pedig *szeressük*. A gonosznak sikerült az emberi társadalomban megfordítani ezt és ez azt eredményezte, hogy az emberek *szeretik* az anyagi javakat és saját előnyükre *használják* az embereket. Jézus azért jött, hogy visszafordítson bennünket a jó oldalra, hogy szeressük az embereket és használjuk fel anyagi javainkat más emberek javára. Istenfélő emberek

megtagadnak maguktól sok anyagi dolgot, azért hogy azokkal áldás lehessenek mások számára. Ez az, ahogyan Jézus élt.

Sok igehirdető ragaszkodik olyan kis jelentőségű szabályokhoz, amikkel megterhelnek másokat, maguk azonban a pénz nagy szerelmesei. Még a felelőségüket is elhanyagolják a gyülekezetben, hogy több pénzt szerezzenek maguknak, mert farizeusok és a gondolkozásuk a pénz körül forog.

36. Jellemző

A farizeusok azt gondolják, hogy jobbak másoknál

“Némelyeknek pedig, akik elbizakodtak magukban, hogy ők igazak, és a többieket semmibe sem vették, ezt a példázatot is mondja: Két ember megy fel a templomba imádkozni; az egyik farizeus, és a másik vámszedő. A farizeus megállván, ily módon imádkozik magában: Isten! hálaikat adok néked, hogy nem vagyok olyan, mint egyéb emberek, ragadozók, hamisak, paráznák, vagy mint íme e vámszedő is.”

(Lukács 18:9-11).

Ebben a példázatban mindenképp előtte megfigyelhetjük azt, hogy ez a farizeus nem Istenhez imádkozott, hanem *magához* (11. vers). Hála adott Istennek a szívében, hogy ő jobb volt, mint mások. Nem fennhangon mondja ezt, mert akkor elveszítené az alázatossággal kapcsolatos jó hírnevét!

Tételezzük fel, hogy egy napon valaki elveszíti a türelmét veled szemben és haragra gerjed. Te azonban megőrzöd a nyugalmaidat és csendben maradsz. Ekkor titokban gratulálsz magadnak és ezt mondd: “Uram! Én hála adok neked, hogy nem vagyok olyan, mint ez a személy. Hála adok neked, hogy megőriztem a nyugalmaidat”. A te imád teljesen hasonló a farizeus imájához. A másik személy beleesett egy 3 m mély gödörbe, amit „*haragnak*” hívnak, de te egy sokkal mélyebb - 300 m mély - gödörbe estél bele, amit “*szellemi büszkeségnek hívnak*”. Közületek ki volt a rosszabb? Az a személy később megbánhatja a haragját és rendezzi a kapcsolatát az Úrral, de te soha sem láthatod meg az önigazultságodat, és ezért soha sem térsz meg a szellemi büszkeségedből! Isten szemében annak a személynek jobb vége lesz, mint neked.

A szellemi büszkeség olyan, mint a vöröshagyma. Amikor lehámozol egy réteget, azt gondold, hogy befejezted. Alatta azonban egy másik réteg van, és az alatt is egy másik és így tovább. Soha sem fogjuk kizárni a szellemi büszkeséget teljesen az életünkből a földön. A vöröshagymát azonban egész kicsire le tudjuk faragni, ha mások ítéletése helyett becsületes módon megítéljük magunkat.

A szellemi büszkeség nagyon kicsi is lehet és az alázatosság ruháját öltheti magára! Egy vasárnapi iskolai tanító a farizeusokról és a vámszedőkről egy történetet tanított a gyerekeinek. Végül azt mondta: (azok a szavak, amik elhangzottak pontosan olyanok, mint a farizeus szavai), “Gyerekek! Hála Istennek mi nem olyanok vagyunk, mint a

farizeus”! Nevetünk rajta, és azt mondjuk: „Hála Istennek, mi nem olyanok vagyunk, mint ez a vasárnapi iskolai tanító”! Igen, a szellemi büszkeség valóban olyan, mint egy hagyma!

A büszkeség és az önzés két olyan bűn, amitől teljesen soha sem fogunk tudni megszabadulni, amíg Jézus vissza nem tér és olyanná nem válunk, mint Ő. Ezek a bűnök olyanok, mint a hagyma - megszámlálhatatlan réteggel. Ha megtisztítjuk magunkat, azonnal látjuk a következő réteget, és fokozatosan csökkenthetjük ezeknek a rétegeknek a számát. Az a vágyunk, hogy amennyire csak lehetséges ezeket a „*hagymákat*” a legkisebbre faragjuk, mielőtt Jézus visszajön. Ha így cselekszel, akkor jó úton jársz, és soha sem leszel farizeus.

37. Jellemző

A farizeusok a saját igazságukban bíznak

“Némelyeknek pedig, kik elbizakodtak magukban, hogy ők igazak, és a többieket semmibe sem vették” (Lukács 18:9).

A hit által való megigazulás egy ajándék Istentől. És van egy megigazulás, amit mi magunk hozhatunk létre. Annak a megállapítására, hogy te melyikkel rendelkezel, kérdezd meg magadtól, hogy büszke vagy-e az igazságosságodra? Ha igen, akkor az a te saját igazságosságod. Ha Isten általi megigazulással rendelkezel, amit ajándékképpen kaptál, akkor hálásnak kellene lenned azért, és nem lehetsz büszke rá. A farizeusoknak egy olyan igazságossága van, amire büszkék.

Büszke lehetsz egy könyvre, amit írtál, de nem lehetsz büszke egy olyan könyvre, amit valaki más írt. Ezért ha büszke vagy valami jó dologra az életedben – legyen az alázatosság, vagy nagylelkűség, vagy szüntelen imádkozás, vagy bármi más, akkor azt magad hoztad létre. Ha nagylelkű és vendégszerető vagy és büszke vagy arra, akkor azok szakmai tulajdonságok és nem Istentől való tulajdonság. Ha isteni természet részese vagy, amit Ő szabadon adott neked, akkor hogyan tudnál dicsekedni azzal? Vendégszeretőnek lenni egy jó tulajdonság, de ha büszke vagy arra, akkor a vendégszeretetednek rossz szaga van Isten előtt.

Ezt az alapelvet alkalmazni lehet más területeken is, de ezeknek semmi köze sincs az Isten szerinti megigazuláshoz. Talán jobban énekelsz, mint mások, vagy jobban játszol hangszeren, vagy jobban prédikálsz. Vagy esetleg a te gyülekezeted nagyobb, mint valaki másé. Bármi, amire büszke vagy az a saját munkád eredménye. Ha Isten munkája, akkor nem lehetsz büszke rá.

Sokan azokkal az áldozatokkal dicsekednek, amit az Úrért tettek. Ez egyértelműen azt mutatja, hogy nem látják Jézusnak értük meghozott végtelen áldozatát a kereszten. Láthatsz egy egyedülálló csillagot, amikor süt a nap? Nem. Amikor Jézusnak a Golgotán meghozott áldozata annyira fényessé válik az elménkben, mint a nap, minden apró

áldozatunk a nappali csillaghoz fog hasonlítani, és nem is hívhatjuk azokat többé „áldozatoknak”. Ha megemlékezel minden áldozatodról, akkor te még a sötétségben vagy, mivel éjszaka csak a csillagokat láthatjuk!

Gyere hittel és alázattal és megkapod Isten igazságosságát, amit kínál neked a Krisztusban és adj neki dicsőséget azért a mindennapi életedben. Akkor nem leszel farizeus soha.

38. Jellemző

A farizeusok lenéznek másokat

“Némelyeknek pedig, kik elbizakodtak magukban, hogy ők igazak, és a többieket semmibe sem vették, ezt a példázatot is mondta” (Lukács 18:9).

Többféle oka lehet annak, amiért az emberek lenéznek másokat. Úgy taníthatták a szüleik gyerekkoruktól kezdve, hogy lenézzenek másokat, akik gyengébbek társadalmi helyzetüket, gazdagságukat vagy iskolázottságukat stb. tekintve. Vagy ha nagyon értelmes vagy és a legjobb vagy az osztályodban, akkor lenézhetsz másokat az osztályodban. Ha ráadásul elég buta szüleid vannak, akik azt képzelik rólad, hogy egy lángész vagy, akkor a dolgok még rosszabbak lehetnek.

Hadd szóljak minden szülőhöz: ha a gyerekeid értelmesek, kérlek, hogy ne árts nekik azzal, hogy dicsőíted őket. Hoztam egy szabályt a családonkban, hogy a fiaim soha senkinek se beszéljenek az eredményeikről az osztályban és a díjakról, amiket valahol kaptak. Tudtam, hogy ha büszkévé válnának, azonnal elveszítenék Isten kegyelmét. Ezért bűnbe esnének, és soha sem lennének képesek a közösségre az átlagos emberekkel. Félek, hogy sok szülő így tette tönkre a gyermekét.

Egy általános szokás a gyerekek között, hogy kigúnyoljanak valakit, aki nem tud jó kiejtéssel beszélni angolul, vagy akármi is az anyanyelve. Légy óvatos a bátorítással az otthonodban. Közülünk bárki jó akcentussal beszélve jön ki az anyaméhből? Hálát adhatunk Istennek bármilyen képességért, amivel rendelkezünk, ezért soha sem lehetünk büszkék arra. Tudod, hogy milyen akcentussal beszélnek a mennyben? Az *alázatosság* és a *szereetet* akcentusával. Bárcsak azokat az akcentusokat tanulnánk meg.

Talán egy nő vagy, aki makulátlanul tisztán tartod a házad, ahol mindennek megvan a maga helye. Ilyen szemmel nézve más házát rendetlennek és elhanyagoltnak látod és lenézed őt. Ekkor farizeus vagy; miközben az a személy, akinek a házát elhanyagoltnak látod, lehet egy istenfélő személy.

Néhány testvér nagyon szerény zenei képességgel rendelkezik, és ha elkezdnek énekelni a kórusban egy nyílt napi dicsőítésen mindig disszonánsan fognak énekelni. Ne

nézd le őket ezért, mert Isten nem a zenére figyel, hanem a szavakra. A rossz hangnemben éneklő testvér, lehet őszintébb, mint te vagy, aki jó hangnemben énekelsz. Személyesen én hálát adok az ilyen testvérekért, mert megaláznak minden okos zenészt a gyülekezetben. A farizeus zenészek kárt okoznak a gyülekezetnek és a zeneileg gyenge testvéreknek. Isten sokkal jobban szereti a zeneileg gyenge testvéreket, mint bárki mást, de elveti a farizeusokat. Sok meglepetés fog várni az ilyen farizeusokra, amikor az Úr visszatér.

Nem azt mondom, hogy nem kell elsőnek lenned az osztályban, vagy nem kell rendben tartani a házat, vagy ne énekelj a megfelelő hangnemben. Egyáltalán nem. Természetesen ezeket kell tenni, de engedjétek meg nekünk, hogy alázatosak legyünk és ne nézzünk le senki mást, aki nem tudja megtenni azt, amire mi képesek vagyunk.

Sok terület van, mint ez is, ahol nagyon könnyen lenézhetünk másokat. Azt mondja a Jób 36.5, hogy „*Isten hatalmas, még sem vet meg semmit*”. Jobb, ha olyanná válunk, mint Isten, és jobb, ha értékelnünk fogjuk az embereket és sohasem nézünk le senkit, semmiért.

Tisztítsuk meg tehát magunkat és tanuljuk meg úgy látni az embereket, ahogy Isten látja őket. *“Mid van ugyanis, amit nem kaptál volna? Ha pedig úgy kaptad, mit dicsekszel, mintha nem kaptad volna?”* (1 Kor.4:7).

39. Jellemző

A farizeusok mások fölé emelik magukat

“Mondom néktek, ez (vámszedő) megigazulva megy alá az ő házához, inkább hogynem amaz (farizeus): mert valaki felmagasztalja magát, megaláztatik; és aki megalázza magát, felmagasztaltatik.” (Lukács18:14).

A farizeusok nem igazulhatnak meg Isten által, mert saját magukat magasztalják fel. Isten megalázza mindazokat, akik mások fölé emelik magukat.

Sokféle lehetőség van, ahol mások fölé tudjuk emelni magunkat. Viselkedhetünk úgy, hogy az másokban azt az érzést kelti, hogy ők kicsik és hozzánk képest alacsonyabb rendűek. Ajándékkal rendelkező emberek és zenészek vannak óriási veszélyben ezen a területen. Nem kell zeneszerszámon játszani egy gyülekezetben ahhoz, hogy az emberek megbámuljanak téged. Azért vagytok, hogy segítsetek az embereknek Istent dicsőíteni és nem azért, hogy az emberek titeket dicsőítsenek!

Néhány házaspár a házasság örömeiről beszél egyedül élő nőtestvér jelenlétében, aki idősebb és nem házas. Felmagasztalják a házassági kapcsolatukat, és az egyedül élő nőtestvér érzéseire való tekintet nélkül beszélnek arról. Ne bántsunk meg másokat az ilyen bizonyosságokkal. A farizeusok egyáltalán nem törődnek mások érzéseivel. Ez azért

van, mert nem beszélhetnek az Isten általi megigazulásukról, mert Isten csak alázatosokat tesz megigazulttá.

Sok más lehetőség is van, amivel mások fölé emelhetjük magunkat. Meg kell kérnünk a Szent Szellemet, hogy tegyen bennünket érzékennyé ezen a területen.

40. Jellemző

A farizeusok a saját teljesítményüket magasztalják

“ Isten! hálaikat adok néked, hogy nem vagyok olyan, mint egyéb emberek..... Böjtölök kétszer egy héten; dézsmát adok mindenből, amit szerzek.” (Lukács 18:11-12).

Nagy veszélyben vagyunk, amikor arról kell beszámolni, hogy az Úr mit tett rajtunk keresztül. Bizonyosságot kell tenni Isten dicsőségéről, de mindig nagyon óvatosaknak kell lennünk, hogy ne dicsőítsük a saját tevékenységünket, ahogy a farizeusok. Az igehirdetők különösen nagy veszélyben vannak ezen a területen. Keresztyén munkások Indiában sok keresztyén beszámolót küldenek a nyugati országokba, amit gyakran a szellemi gőg jellemez. Ők azok, akik megpróbálják bizonyítani, hogy egy nagyszerű munkát végeznek Istenért. Lehetőség szerint ravaszul még azt is belefoglalják, hogy amit ők végeznek az egy nagyszerűbb munka, mint amit más missziók végeznek Indiában.

Semmivel sem dicsekedhetünk, amit az Úrért végzünk, ha szabadok szeretnénk lenni a farizeusságtól.

Az Úrért végzett munkánkat el kell rejtenuk, hogy azt egyedül Isten lássa. Nem kaphatunk kegyelmet Istentől, ha egy kis gyanúja is felmerül a dicsekedésnek az életünkben, mivel Isten csak az alázatosoknak adja a kegyelmét.

41. Jellemző

A farizeusok másokat hibáztatnak

“Az írástudók és a farizeusok pedig egy asszonyt visznek hozzá, akit házasságtörésen kaptak, és a középre állítván azt, mondának neki: Mester, ez az asszony tetten kapott, mint házasságtörő. A törvényben pedig megparancsolta nekünk Mózes, hogy az ilyenek köveztessenek meg: te azért mit mondasz? Ezt pedig azért mondák, hogy megkísértsék őt, hogy legyen őt mivel vádolniuk. Jézus pedig lehajolván, az ujjával ír a földre.” (János 8:3-6).

A farizeusok nem értették meg Isten szívét a törvény mögött, mert azt állították, hogy a házasságtörő asszonyt meg kell kövezni. Isten azonban nem szerette volna azt az asszonyt halálra kövezve látni, mert nem akart elrettentő módon reagálni a házasságtörés

kérdésében. A farizeusok valójában itt nem voltak érdekeltek a törvénynek való engedelmisségben. Mindannyian valami okot akartak találni, hogy megkísértsék Jézust. Miután megvádolták a bűnös asszonyt, meg akarták vádolni Isten bűn nélküli fiát is. Ilyenek a farizeusok. Nem félnek Istentől és megvádolnák az istenfélő embert és megvádolnának bárki mást is.

A farizeusok gondolkozása a „22-es csapdája” volt. Jézus bármit is mond az okot ad nekik arra, hogy megvádolják őt. Ha Jézus azt mondja: „kövezzétek őt halálra”, akkor a szánalom hiányával vádolták volna; és ha azt mondja: „Nem. Ne kövezzétek őt halálra”, akkor azzal vádolphatták volna, hogy nem tartja be Mózes törvényét. Ez olyan volt, mint feldobni egy pénzérmét és azt mondani: *“Ha fej mi nyerünk, ha írás, akkor ti veszítetek”*. Mi mindenképpen nyerni fogunk, de ők nem, hanem veszítenek! Jézus nem válaszolt azonnal, hanem leült és választ várt az Atyjától. Amint meghallotta az Atyja választát, azt mondta nekik: *“Aki közületek nem bűnös, az vesse rá az első követ.”* Egyetlen mondat az Atyától elég volt a probléma megoldására.

Ha a Szent Szellemre figyelsz *egy hasonló helyzetben* nem lesz hosszú az igehirdetésed. Egy mondat befoghatja az ellenségeid száját. Isten ad ilyen bölcs szavakat még ma is azoknak, akik nem farizeusok s nem vádolnak másokat. Isten ígérete az ilyen embereknek a következő: *„Mert én adok néktek száját és bölcsességet, melynek ellene nem szólhatnak, sem ellene nem állhatnak mind azok, akik magokat ellenetekbe vetik.”* (Lukács 21:15).

Ellenezte Jézus a házasságtörést? Igen, természetesen. Ő azonban sokkal inkább a törvénykezés ellen volt, mint a házasságtörés ellen. Nagyon világosan látjuk itt: a házasságtörő asszony Jézusnak az egyik oldalán volt, a törvénykező farizeusok pedig a másikon. Végül egyedül a házasságtörő asszonyt találjuk Jézus lábainál. A többiek eltávoztak annak hatására, amit Jézus mondott. A házasságtörő asszony szemében csak egy szálla volt, szemben a törvénykező farizeusokkal, akiknek gerenda volt a szemében.

Most kérdezzük meg magunktól, hogy hányszor vádoltunk jó testvéreket olyan dolgokkal, amik egy milliomod részben sem olyan rosszak, mint a házasságtörés. Gondolj azokra a dolgokra, amiket a hátuk mögött beszéltél róluk otthon és máshol. Minden esetben bocsánatot kértél az ilyen vádlásokért, ami gerenda a te szemedben – a szigorú, ítélkező magatartásodért mások felé – amik egyre inkább vakká tesznek téged a szellemi dolgokban. Végső soron kinek ártottál? Sokkal inkább magadnak, mint bárki másnak.

Gondolod, hogy egy ember gerendával a szemében lehet szemorvos, hogy kivegye a szállát mások szeméből? Meg kell hallani az Úr hangját, hogy mit mond neked: *“hagyd a testvéreidet, mert nekik csak néhány szálla van a szemükben. A gerenda a te szemedben van, ami sokkal rosszabb, mint az ő összes szállájuk együttvéve.”*

Miért volt Jézus annyira a vádlás szelleme ellen? Mert, amikor a mennyben volt, hallotta a Sátán hangját („a testvérek vádlóját”) embereket vádolva „éjjel és nappal” (Jel. 12.10).

Amikor Jézus eljött a földre és látta az embereket ugyanazzal a szellemmel, ez a Sátánra emlékeztette Őt. Jézus gyűlölte a vádlásnak ezt a szellemét akkor és gyűlöli minden nap. *Gondolsz arra, hogy amikor másokat vádolsz, akkor Jézust a Sátánra emlékezteted?* A legtöbb hívő nem látja ezt, mert a szemükben lévő gerenda megvakítja őket.

Van egy üzenet, amit 30 éve hirdettem, ami így hangzik: *Ha előre akarsz haladni szellemileg, állj le mások bírálgatásával és kezd el megítélni magadat.* Használd a mikroszkópodat a magad és nem mások megvizsgálásához. Ha már megítélted magad, megmondom neked, mit kellene tenned. Ítéld meg magad ismét. Mikor állhatsz le? Amikor teljesen hasonlóná válsz Jézushoz. János apostol mondta az élete végén a hívőknek: *“Tudjuk, hogy ha nyilvánvalóvá lesz, hasonlókká leszünk Ő hozzá; mert meg fogjuk őt látni, amint van. És akiben megvan ez a reménység Ő iránta, az mind megtisztítja ő magát, amiképpen Ő is tiszta.”* (1 János 3:2-3).

Hogyan tud akkor helyreigazítani egy gyülekezet vezető valakit, aki rossz? Kegyelem által, óriási kegyelem által, ahogyan az Úr megmutatja neki. Jézus nem hagyta figyelmen kívül az asszony által elkövetett házasságtörés bűnét. Nem. Először nagy részvétellel megmondta neki: *“Én sem kárhoztatlak”*. Azután pedig nyomatékosan figyelmeztette őt: *„Eredj el és többé ne vétkezz!”* Isten kegyelme nem elnéző a bűnnel szemben! Először *megbocsátja* a bűnünket, majd *figyelmeztet*, hogy ne vétkezzünk, és azt követően pedig *segít*, hogy ne vétkezzünk.

Miért ment el minden farizeus? Oda mehetek volna összetörve mind Jézushoz a következőt mondva: *“Uram! Kérlek, bocsáss meg nekem. Most világosságot nyertem a saját rejtett bűneimről és a kemény törvényező magatartásomról. Most már látom, hogy sokkal rosszabb vagyok, mint ez az asszony. Kérlek, kegyelmezz nekem.”* Azonban senki sem ment Jézushoz ilyen módon.

Mi a helyzet veled, aki hibát találsz olyan sok emberben? Megengeded Jézusnak, hogy összetörjön téged ma?

Amikor néhány ember odajön hozzám bocsánatot kérve valami miatt, amit mondtak vagy tettek ellenem, azt érzékelem, hogy nincsenek összetörve. Ez azt bizonyítja, hogy valójában nem bánták meg a bűneiket. Csupán a törvénynek engedelmeskedtek, hogy a lelkiismeretük tiszta maradjon. Megbocsátottam nekik azonnal, de bizonyos voltam benne, hogy bele fognak esni azokba a bűnökbe megint, mert törvényezők. Formálisan engedelmeskedtek a *„347-es számú törvénynek, hogy ne beszélj gonosz dolgot egy vén testvérről a háta mögött”* és ezért most szükséges volt, hogy bocsánatot kérjenek. Ezért most formálisan bocsánatot kértek, hogy engedelmeskedjenek a *„9-es számú törvénynek, hogy kérjél bocsánatot attól, aki ellen vétkeztél”*! Azonban semmi változás nem történt bennük. Elmentek és éltek tovább az életüket, mint azelőtt.

Amikor Isten világosságot ad nekünk a bűneinkről, úgy megvakulunk a fénytől, hogy le fogunk roskadni Jézus lábaihoz, mint egy halott (Jel. 1:17) és fel fogjuk fedezni, hogy

mi vagyunk „*a legnagyobb bűnösök a földön*” (1 Tim.1:15). Éreztél már ilyet valaha? Vagy csak azt érezted, hogy kicsit elcsúsztál? Akkor egy farizeus vagy és nem leszel rendben mindaddig, míg meg nem bánod azoknak a szegény embereknek a megkövezését, akiknek szálla van a szemükben. Engedd, hogy Isten összetörje a kemény szívedet.

A Jakab 2:13 emlékeztet bennünket arra, hogy „*az ítélet irgalmatlan az iránt, aki nem cselekszik irgalmasságot*”. Rendszerint a gyülekezeti vezetők az első számú bűnösök ezen a területen. A szülőknek is óvatosaknak kell lenniük, hogy ne legyenek irgalmatlanok a gyermekeikkel.

Egy házasságtörésben elesett gyülekezet vezető nem tudja lerombolni a gyülekezetet, mert minden hívő tudja, hogy a házasságtörés bűn és az a vezető azonnal el lesz mozdítva a pozíciójából. Ha azonban a gyülekezeti vezető törvénykező, akkor az sokkal veszélyesebb, mert a „szentséget” hirdeti és azok, akiknek nincs világossága a törvénykezéstről követni fogják őt és maguk is törvénykezővé válnak. Vak farizeusként másokat is a törvénykezés mély gödrébe vezet, amibe ő már beleesett.

Valóban megláttad, hogy az ítélkező magatartásod, azaz mások vádlása rosszabb, mintha *tízszer* beleestél volna a házasságtörés bűnébe? Ha megbánnád *tízszer*, hogy a házasságtörés bűnébe estél az elmúlt hónapban, akkor még ennél is többször meg kellene bánnod, hogy a vádlás szellemével rendelkezel.

42. Jellemző

A farizeusok azt hiszik, hogy Isten az Atyjuk, pedig a valóságban a Sátán az

Jézus azt mondta nekik: “Ha az Isten volna a ti atyátok, szeretnétek engem:Ti az ördög atyától valók vagytok, és a ti atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni.” (János 8:42, 44).

Jézus a szemükbe mondta a farizeusoknak, hogy az ő atyjuk a gonosz. Néhány igehirdető azt hiszi, hogy nincs ember, aki a gonosz gyermeke lenne. Jézus azonban mást állított és Ő jobban ismerte az igazságot, mint közülünk bárki. A farizeusok azt gondolták, hogy Isten az atyjuk, holott a Sátán volt az. Ma ugyanez a helyzet a farizeusokkal. A gyermekek mindig az atyjuk természete szerint nyilvánulnak meg és a farizeusok a „*testvérek vádlói*”, mint ahogyan az atyjuk az ördög is. Egyszerűen meglepő, hogy sok „keresztyén” folyamatosan vádol és megbélyegez más hívőket és mégsem tudják felfogni, hogy ezek a Sátán tulajdonságai. Ezért a Sátán kell, hogy az ő atyjuk legyen! Hogyan gondolhatják az ilyen emberek, hogy az ő atyjuk Isten? Ez teljes vakság! A farizeusok az első században nem hitték el, amit Jézus mondott nekik. Vajon a mai farizeusok elhiszik azt?

Néha azt mondtam a gyülekezetünket sok éven át látogató embereknek, hogy nem érzem azt, hogy megismerték volna az Urat, a múltban valamikor elmondott megtérő imáik ellenére: “Úr Jézus! Jöjj be az én szívembe”. Semmiféle gyümölcsöt nem láttam ugyanis az életükben, ami azt jelezné, hogy megismerték az Urat. Sok gyülekezeti vezető nem hűséges (mint Jézus volt), hogy megmondja az embereknek az igazságot. Jobban érdekeltek a saját jó hírük megtartásában, mint hogy megmentsek az embereket a pokoltól. Ezért a megtéretlen emberek vére beszennyezi az ilyen vezetők kezét.

43. Jellemző

A farizeusok hazugok és gyilkosok

Jézus a következőt mondta: “ Ti az ördög atyától valók vagytok, és a ti atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni. Az emberölő volt kezdettől fogva, és nem állott meg az igazságban, mert nincsen ő benne igazság. Mikor hazugságot szól, a sajátjából szól; mert hazug és hazugság atyja.” (János 8:44).

A farizeusokat gyilkos vágy hajtotta, hogy rajta kapjanak asszonyokat házasságtörésen. A mai farizeusok azonban civilizáltabbak és a szavaikkal gyilkolják meg az embereket.

Meggyilkoltad bárkinek a hírnevét az által, hogy gonosz dolgokat terjesztettél róla? – még ha a történetek igazak is voltak. Amikor a Sátán vádolja a hívőket Istennél, nem mond semmiféle hazugságot. Igazat mond, mert tudja, hogy nem mondhat hazugságokat Istennek. Igazságot mond Istennek a bűneitekről, de a vádlás szellemével. Ugyanilyen módon lehetséges igaz történeteket mondani egy hívőről, a vádlás szellemével, hogy leromboljuk a hírnevét. Senki sem terjeszthet ilyen történeteket a saját gyermekeiről. Ha a lányod házasságtörést követett el, beszélnél a gyülekezetben mindenkinek arról, vagy megpróbálnád a lehető legnagyobb mértékben elfedezni azt? A fiaitok és lányaitok közül sokan csináltak ostoba dolgokat a múltban. Szerető szülőként azonban elfedezitek őket és megvédtétek a hírnevüket. Miért nem teszitek ugyanezt, amikor más testvér fiáról vagy lányáról van szó? El kell távolítanunk minden „gyilkosságot” a gyülekezetből.

A farizeusok hazudozók is. Felfedeztem egy dolgot számos alkalommal ezekben az években: amikor egy hívő visszaesik, elkezd azonnal hazugságokat mondani. Majdnem olyan, mintha a Sátán azonnal átvénné a szívét és a nyelvét. Cukorbevonatba fogják csomagolni a hazugságaikat és úgy tesznek, mintha becsületesek lennének. Mindenfelé kolompolnak és mindenről beszélnek kivéve az igazságról. Nem fognak egyenesen a szemedbe nézni, amikor beszélnek. A gonosz a hazugság atyja. Neki azonban szüksége van egy anyát is létrehozni az ilyen hazudozókból. Ez csak akkor történhet meg, ha átengeded a szívedet a gonosznak, hogy rajtad keresztül tudjon hazugságot terjeszteni. Péter megkérdezte Anániást: “Miért foglalta el a Sátán a te szívedet, hogy hazugságot mondj” (Ap.csel. 5:3). Amikor egy igehirdető hazugságot beszél, akkor átadja a nyelvét a Sátánnak. Azt követően hiába vár arra, hogy Isten használja a nyelvét és kenje fel az igehirdetését, míg meg nem vallja a bűnét és meg nem tér, el nem hagyja ezt a szokását.

Annyira gyűlölünk kell a hazugságot, mint amennyire a gyilkosságot gyűlöljük.

44. Jellemző

A farizeusok üldözik azokat, akik nem hallgatnak rájuk

A farizeusok a következőt mondják a vak embernek, akit Jézus meggyógyított: „Te mindenestől bűnben születél, és te tanítasz minket? És kivetik őt (a zsinagógából)” (János 9:34).

A farizeusok nem tudták meggyógyítani a vakon született embert. Amikor azonban Jézus meggyógyította, megzavarodtak és bűnösnek nevezték őt és kitétték a zsinagógából.

A farizeus gyülekezeti vezetők megfélemlítik az embereket, hogy kiteszik a gyülekezetből, ha nem engedelmeskednek a vezetők által alkotott rendszabályoknak. A farizeus vének szeretnek hatalommal rendelkezni mások felett és kontrollálni őket. Jézus azt mondta, hogy ha egy testvér vétkezik, oda kell mennünk hozzá és megpróbálni megnyerni őt. (Máté 18.15) A kiközösítés az utolsó lehetőség kellene, hogy legyen. A cél mindig az, hogy a bűnt elkövetett testvérünket megnyerjük.

A hívők sokszor bűnbe esnek, és rossz dolgokat tesznek. Amikor ez megtörténik, a gyülekezet vezetőjének lehetősége van, hogy vagy úgy beszéljen vele, ahogyan Jézus tenné, vagy úgy ahogyan egy farizeus. Jézus azt keresné, hogyan nyerje meg a testvért. A gonosz azonban el akarja pusztítani őt. A farizeus szövetségre lép a gonosszal és zaklatni, üldözni fogja azokat, akik nem hallgatnak rájuk, vagy akik nem vetik alá magukat a hatalmuknak.

45. Jellemző

A farizeusok féltékenyek azokra, akik csodákat tudnak tenni, mert ők nem tudnak

A farizeusok azt mondták: „Mit cselekedjünk? mert ez az ember sok csodát művel....Ama naptól azért azon tanakodnak, hogy őt megöljék.” (János 11:47, 53).

A János 11. fejezete ír arról, hogy Jézus feltámasztotta Lázárt a halálból. A farizeusok ettől izgalomba jöttek. Irigykedtek arra, aki a csodát tette, mert *nem hozzájuk tartozott!* Jézus egy másik felekezethez tartozott! A farizeusokat ettől elfogta a zöld irigység. Az irigység egy annyira nyilvánvaló dolog, hogy még egy olyan világi ember is, mint Pilátus észrevette a farizeusokban (Máté 27.18). Tartsd távol magad az irigységtől.

A farizeusok féltékenyek azokra, akik csodákat tesznek. Most nem azokról a hamis „csodákról” beszélek, amiket a TV evangélisták tesznek ma, hogy becsapjanak sok hívőt. Mindannyian eleget láttunk belőlük. Azokról a valóságos csodákról beszélek, amik ma is megtörténnek. Te azonban nem látod azokat a TV-ben, vagy az un. „*gyógyító hadjáratokon*”. Valóságos csodák történnek ma is, pontosan úgy, ahogyan az *Apostolok cselekedeteiben* történtek, ahol az evangélium *először volt hirdetve*, például néhány helyen Észak-Indiában. Sokan nem figyelnek fel arra a tényre, hogy az *Apostolok cselekedeteiben*, a csodák olyan helyeken történtek, ahol az evangéliumot először hirdették. Azok az emberek, akiket keresztül Isten ilyen csodákat cselekszik ma, hétköznapi, ismeretlen hívők; s éppen úgy, mint Jézus, ők sem híresztelik a csodákat, amiket tettek.

Isten a csodák Istene, és ha nem bízol Benne, hogy csodát tegyen, akkor farizeus vagy. Amikor beteg vagy Istenhez kell imádkozni a gyógyulásért és nem egyszerűen elfogadni a betegséget. Isten gyermekeiként van néhány előjogunk, amivel mások nem rendelkeznek. „*És megízlelhetjük....a jövő világnak erőit*”. (Zsidó 6:5). Ha Isten - bármi okból - nem fog meggyógyítani téged, akkor megkérheted, hogy adjon neked “*valami jobbat, mint a gyógyulás*”, ahogyan Pálnak adott (2 Kor.12:7-10). Ha vén vagy egy gyülekezetben és néhány ember odajön hozzád, hogy imádkozz értük, akkor imádkoznod kell (azzal a hittel, ami neked van), hogy Isten gyógyítsa meg őket és ez által vonja magához közelebb őket. Amikor Isten válaszol az imádra, légy óvatos és Neki add a dicsőséget és ne dicsekedj azzal, mert különben te leszel a legnagyobb farizeus.

46. Jellemző

A farizeusok elítélik azokat az istenfélő embereket, akik nem tesznek semmi olyat, amit ők tesznek

“Mondának azért némelyek a farizeusok közül: Ez az ember nincsen Istentől, mert nem tartja meg a szombatot.” (János 9:16).

A farizeusok nem az istenfélelmük miatt értékelnek embereket, hanem aszerint, hogy megtartják-e a vallásos rituálékat vagy nem. Bizonyosak voltak benne, hogy Jézus nem jöhetett Istentől, mert nem tartotta meg *olyan módon* a szombatot, *ahogyan ők megtartották azt*. Lehet saját elgondolásunk, hogy mit kellene tenni a gyülekezetben; és ha valaki nem olyan módon akar cselekedni, kihúzhatjuk a gyülekezeti névsorból, mint istentelent. Az előítélet egy erős gonosz szellem, ami le tudja rombolni a közösséget.

Az Üdvhadsereg, amit William Booth alapított a 19. századi Angliában, nem „*törte meg a kenyereit*” az Istentiszteletükön, mert arra gondoltak, hogy az új megtértek között sokan voltak korábbi részegesek és kísértést érezhetnek arra, hogy visszaessenek az alkoholizmusba, amikor megérik a bor ízét. Nem gyakorolták a bemelegítést sem, mert azt mondták, hogy sok bemelegített ember valójában meg sem tért. William Booth azonban komoly istenfélő ember volt abban az időben, és a feleségével együtt sok ezer

társadalom peremén élő embert hoztak Krisztushoz az egész világon. Mit gondolhatsz egy ilyen emberről? A farizeusok nyilvánosan elutasították volna őt, de ha 150 évvel ezelőtt Angliában éltem volna, csatlakoztam volna az ő munkájához; részegeseket, prostituáltakat és tolvajokat hozva Krisztushoz. Ez egy olyan munka volt, amit addig senki sem cselekedett. Nem értek egyet a tanításával ebben a két dologban, de nem ez alapján állapítom meg egy ember istenfélelmét, hogy egyetért-e velem a bemeztést és az Úrvacsorát illetően.

Óvatosaknak kell lennünk, hogy ne beszéljünk üres kritikus szavakat olyan istenfélő emberekkel szemben, mint William Booth. Igaz, hogy Pál megkritizálta Pétert egy elkövetett kompromisszuma miatt (Gal. 2.11), de Péter felismerte Pálon az Istentől kapott kegyelmet (Gal. 2.9) Így amikor egy olyan ember, mint Pál megkritizálta Pétert, az rendben van.

De kik azok, akik istenfélő embereket kritizálnak ma? Mindig azok, akik maguk semmit sem tesznek az Úrért, és akikről Isten semmiféle módon *nem* tesz bizonyosságot. Az ilyen ostoba hívők veszik a bátorságot maguknak, hogy kritizálják azokat az istenfélő embereket, akiket Isten ezerszer inkább használt, mint őket. Ez a farizeusság.

47. Jellemző

A farizeusok kísértik Jézust, hogy tegyen jeleket

“Ekkor felelnek neki némelyek az írástudók és farizeusok közül, mondván: Mester, jelt akarnánk látni te tőled.” (Máté 12:38).

A farizeusok mindig valami jelet vagy csodát akarnak látni az igazság igazolásaként. Egyszerűen nem képesek hit által élni. Ez azért van, mert vallásos kuruzslók képesek megtéveszteni az ilyen farizeusokat hamis jelekkel és csodákkal ma. Soha ne gondold azt, hogy a jelek vagy csodák kérése Istentől az a szellemi keresztyén ismertető jele. Az a farizeusság jele. Ezt az állítást megtalálhatjuk a Máté 16.1-ben is.

48. Jellemző

A farizeusok nem törődnek az elveszett bűnösökkel

A farizeusok a következőt mondták: „Ez a sokaság, amely nem ismeri a törvényt, átkozott!” (János 7:49)

A mai farizeusoknak ugyanez a hozzáállása azok felé, akik a pokolba mennek, és azt mondják: “Ezek az emberek, akik nem fogadják el Krisztust megmentőjüként, a pokolra mennek.” Ez igaz. De egy ilyen megjegyzés szintén rávilágít arra, hogy a beszélő egy farizeus, aki nem törődik az elveszettekkel. Ha nem nyugtalanít az, hogy

vannak emberek, akik a pokolba mennek, az egyértelműen bizonyítja, hogy farizeus vagy.

Amikor bizonyoságot teszünk másoknak, akkor az *ő megmenekülésük* kellene, hogy érdekeljen bennünket, és nem az, hogy a vérük továbbra is beszennyezze a kezünket. Láttam, hogy keresztyének válogatás nélkül traktátusokat osztanak embereknek és felragasztják a traktátusokat az emberek levélszekrényére, autóira és meg vannak győződve róla, hogy jól végezték a dolgukat. *“Nem azért küldte az Isten az ő Fiát a világra, hogy kárhoztassa a világot, hanem hogy megtartasson a világ általa.”* (János 3:17). Azonban az a sok traktátus osztás ma, amit sok hívő végez, csak azt eredményezi, hogy elítéli a hitetleneket. A hívő azt a lelkiismerete megnyugtatójának önző motivációja miatt végzi: terhet rak azokra az elveszett emberekre és nem szeretettel közelít hozzájuk. Sok traktátust osztogató ember azt gondolja, hogy törődik az elveszettekkel, de nem. Ők farizeusok.

49. Jellemző

A farizeusok fontosabbnak tartják a hagyományaikat, mint Isten igéjét

“És monda nékik: Az Isten parancsolatját szépen félre teszitek, azért, hogy a magatok rendelését tartsátok meg.” (Márk 7:9).

Minden gyülekezetnek vannak valamilyen hagyományai, szokásai. Ha a hagyományok fontosabbá válnak számotokra, mint Isten igéje, akkor farizeusok vagytok. A farizeusok a saját hagyományaiknak Isten parancsolatai fölé emelésével fokozatosan (1) *“elhagyják”*, (2) *“félreteszik”* és végül teljesen (3) *“eltörlik azt”* (Márk 7: 8-13).

Nekünk is meg kell kérdeznünk magunktól, hogy közülünk bárki vétkes-e hasonló bűnben. Fontosabbak a hagyományaink számunkra, mint Isten szeretete mindannyiunk szívében és szeretni hívő társainkat (minden felekezetben) pontosan úgy, ahogyan Jézus szeretett téged? Elutasítod Isten gyermekét csak azért, mert nem tartja meg a te gyülekezeted hagyományait? Ha így van, akkor farizeus vagy.

50. Jellemző

A farizeusok védik önmagukat

Jézus a következőt mondta a farizeusoknak: „Ti vagytok, akik az emberek előtt magatokat megigazítjátok; de az Isten ismeri a ti szíveteket: mert ami az emberek közt magasztos, az Isten előtt utálatos.” (Lukács 16:15).

A farizeusok igazolták magukat minden helyzetben. Képtelenek voltak alázatosan beismeri a hibáikat és elfogadni a feddést a bűneikért és a hibáikért.

Ádám sem okolható az ő bűnéért. Amikor Isten megkérdezte tőle: “Ettél a fáról?”, amire csak egyetlen helyes válasz lehetett volna: “*Igen Uram*”. De ő nem ezt mondta. Először a feleségét okolta, amiért adott neki a gyümölcsből, utána pedig Istent, hogy ilyen feleséget adott neki! (1 Mózés 3.12) Ezt jelenti az önmaga igazolása. Ennek eredményeként Ádám kiűzésre került a paradicsomból.

A kereszten üdvösséget nyert tolvaj azonban teljesen más volt. Ezt mondta: “A cselekedetünknek *méltó büntetését* vesszük:” (Lukács 23:41). Nem okolta a szüleit, hogy rosszul nevelték őt, vagy a barátait, mert rossz útra vitték, hogy a bíró ítélete elfogult vagy túl szigorú volt. Egyszerűen ezt mondta: “Megérdemlem ezt a büntetést”. Ennek eredményeként még azon a napon a paradicsomba ment Jézussal, mivel a paradicsom azok számára van elkészítve, akik elfogadják a vádat a saját bűneikért, és akik nem vádolnak senki mást.

Ha egy olyan személy vagy, aki a feleségedet, Istent vagy másokat vádolsz azért, hogy magad igazold, akkor farizeus vagy és úton vagy a pokol felé.

Jézus záró szavai a farizeusok felé félelmetesek voltak: „*Kígyók, mérges kígyóknak fajzatai, miképpen kerülitek ki a gyehennának büntetését?*” (Máté 23:33).

“*Annak okáért mozdíthatatlan országot nyervén, legyünk háládatosak, melynél fogva szolgáljunk az Istennek tetsző módon kegyességgel és félelemmel. Mert a mi Istenünk megemésztő tűz. Az atyafiúi szeretet maradjon meg.*” (Zsidó 12:28-13:1).

A farizeusság olyan, mint egy belső gennyes, fertőző kelés a bőrödön. Ha kinyomod minden nap, egyre több gennyet fogsz találni mindaddig, míg teljesen ki nincs tisztítva. Ezért kell minden farizeusságot kiszorítani belőlünk, hogy semmi se maradjon.

Ismerjük be becsületesen a következőt: „*Uram, bűnös ember vagyok. Nem a feleségem vagy a férjem vagy a testvérem vagy bárki más az, aki farizeus. Én vagyok az. Kérem a kegyelmedet számomra és üzz ki belőlem teljesen minden farizeusságot. Adj kegyelmet nekem, hogy egy istenfélő ember legyek és a Te tanítványod. Segíts nekem, hogy könyörületes legyek másokhoz, mindenkor, mint ahogyan Te könyörületes voltál hozzám.*”

Az Úr segítsen nekünk ezen az úton járni az életünk minden napján, hogy egy napon gazdag bemenetelünk legyen az Ő királyságába.

Ámen és Ámen.